

Ш И Ш А Н И

Е Ж Ж

број 2886
година 66.
Београд, јул 2000.
цена 19,90 динара

www.abclink.co.yu/jez

МИЉАНИЋУ ОРДЕН НАРОДНОГ ХЕРОЈА!

Прешао је дуг пут од фудбалског скојевца до фудбалског субноровца. Самопрегорно је радио на уништењу најважније споредне ствари, тако да сада можемо слободно да се бацимо на најспореднију важну ствар!

OTKRIJTE SVET interneta SA NAMA
POVEŽITE SE!
 MultiGroup Project
ABLink
 Telefon/faks: 011/635 816 E-mail: info@abclink.co.yu
 Pentium II Multimedia za 1050 / 18 meseci garancija

DUNAV GRUPA
DUNAV OSIGURANJE

PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ

**„...и да си ми ту
ћуприју на
Дрини завршио
пре рока!“**

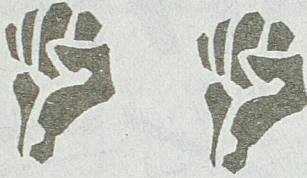
ЛЕТО У СРБИЈИ 2000.

НАЈНОВИЈИ
МОДЕЛ
КУПАЋЕГ
КОСТИМА

ЈУЛ ЈУЛ ЈУЛ

Радивоје **БОЈЧИЋ**

Карикатура: Слободан СРДИЋ

оквиру овога јул у јулу завршена је још у јуна у јуну. Месец дана пре рока.

И пензионери нису заборавањени.

За њих је организована акција април у априлу у јулу у јулу.

И то не било која, него прва половина априла у априлу.

При чему се мора истаћи да је износ на чековима остао исти, јер јул у јулу увек испуњава иста очекивања.

У јулу у јулу су студенти бринули о томе да ли ће бити примљени.

На факултетима број јесте био ограничен, али у јул у јулу је могао да се упише ко је год хтео.

Кад су студенти у питању, у јулу у јулу нема отпора.

А ни факултет не треба баш свима.

Некима је довољно да заврше у јулу у јулу.

Ти који дипломирају у јулу у јулу, боље прођу него да су дипломирали на Јулу.

Активности јула у јулу, наравно, нису завршени на овоме што је до сада било.

У јулу су посећена и бројна сирочад која живе у одговарајућим домовима.

Сирочад која живе у неодговарајућим домовима, дакле у домовима својих родитеља и овога пута су остала без бриге јула у јулу.

Наравно, и култура је цветала у јулу у јулу.

А то није било неко обично цветање. Цветало је, као што је наш велики учитељ Мао Це Тунг говорио, стотину цветова.

Такмичило се стотину школа.

А било је и других приредби онако како је то описано у црвеној књижици Маових цитата.

Да се зна да нама Кинези нису само пријатељи у мобилној телефонији.

Него да су нам Кинези и у свему

осталом.

Нису заборавањени ни празници.

Нашем до зуба голоруком народу још једном је уваљена устаничка пушка.

Наравно, фискултура је добила своје место.

Фудбалери који никада нису били симпатични јулу у јулу, на срећу, обрнули су се још у јуна у јуну.

Али смо зато у осталим спортовима јула у јулу постизали саме победе.

Том приликом отворено је више спортских објеката, као што су кафићи, дискотеке, бутици и слична боришта.

Но, ако неко пита, откуд то да су кафићи, дискотеке и бутици спортска боришта, нећемо чекати конференцију за штампу да бисмо му одговорили, него ћемо му из ових стопа објаснити да су то спортска боришта зато што их отварају искључиво спортисти.

А ако неко хоће да зна по чему су кафићи, бутици и дискотеке боришта, таквом незналици у бизнису ћемо ускликнути с љубављу да су то боришта зато што се послови у бизнису обављају у тржишној утакмици.

Ето, зато.

Но, ово не би био јул у јулу кад му се не би завидело од стране опозиције и других неодређених издајника.

Али, јул у јулу за то не хаје.

Овај јул у јулу се приближава своме

неумитном крају.

То је за јул у јулу знак да одмах почне припреме за нови јул у јулу.

А август у августу је заиста заслужио да добије свој јул у јулу.

После тога, видимо се у септембру у септембру, октобру у октобру, новембру у новембру и децембру у децембру.

А и у другим датумима у датумима јулијанског календара.

И поред тога што је већ август у августу, акција "јул у јулу" не јењава.

У августу у августу може да посустане једино јул.

То је онај јул у јулу који траје само 31 дан.

Јул у јулу, међутим, никад не посустаје.

И кад је ту и тамо самостално.

И кад је свуда око нас у коалицији.

Наравно, и поред великог труда да свим грађанима јул ове године у јулу приреди јануар у јануару, акција је само делимично успела.

Народу је била несносна врућина.

Само је чланство јула у јулу било кул.

Да ће јул у јулу проћи у знаку обнове и изградње, побринула се одговарајућа дирекција.

Тако је захваљујући двома дирекцијама, дирекцији јула и дирекцији за обнову и изградњу, а нарочито њиховим директорима, главна акција у

Пише Драгутин Минић Карло

УСТАВ ПУН ЗЕМЉЕ (АМАНДМАНИ)

СР Југославија се састоји од Републике Србије и Скупштине општине Црна Гора.

Народ непосредно бира председника Слободана Милошевића.

Избор председника важи до краја живота. До краја живота државе, јер је председник бесмртан.

Посланици се, такође, бирају непосредно, пипањем, опипавањем пулса.

Сваки посланик је дужан да прође детектор лажи. Уколико је резултат већи, добија место у првим клупама.

Посланици из Црне Горе, морају да покажу уверење о сталном месту боравка у Београду.

Географски положај земље је променљив.

Политички положај земље је непроменљив.

Нови Устав се штампа у једном примерку и даје се на употребу (читање и преправљање) Председнику.

Душко М. Петровић

Било како било, биће!

Није добро. Одавно није добро, а нарочито сада. Пола Србије штрајкује, а пола је на принудном.

У Црној Гори, не да није тако, него је потпуно обрнуто: тамо је пола на принудном, а пола у штрајку.

Било како било (а биће да ће нас бити, па неће знати шта је доста), у овој земљи нити ко шта ради, нити ко шта зарађује. Нико се ни за шта не хвата, осим што се свако држи свога.

Једини који увек ради, који не зна за одмор, који никад не спава, једини чија је будност и озбиљност увек на нивоу историјског тренутка (и тако, ево, већ више од пола века!?) је: унутрашњи непријатељ.

Кад то кажем не мислим на овог мог (мој унутрашњи непријатељ је чир на дванаестерцу), него на унутрашњег непријатеља ове и овакве власти, на оног што тако и толико провоцира и зајебава ову увек актуелну власт да је она просто принуђена да донесе Закон о борби против тероризма.

Оно јест да је ова увек актуелна власт исто тако била принуђена да годинама, деценијама чак, измишља увек нове непријатеље, што спољне, што унутрашње, како би лакше држала народ у покорности,

али је факат и да та иста увек актуелна власт нема више тих проблема: сад је унутрашњих непријатеља к'о плеве!

Цео народ је унутрашњи непријатељ.

Унутрашњи је зато што је увек био и остао овде, зато што ни од тешког живота, ни од најсуровије неслободе није побегао, а непријатељ је зато што воли своју земљу и своју државу. Чак и кад су у време прошлогодишњег НАТО дандарања поједини представници власти и поједини представници опозиције (будуће власти?) склањали дупета и главе (што у бункере, што у иностранство) народ је, као унутрашњи непријатељ, једнако гласно галамио по мостовима и трговима против мрског агресора а по кућама, канцеларијама и све јавнијем превозу и против ове омрзнуте власти, која га је и довела до тога, а води га, ево, и даље. Узгред, неки много блесав унутрашњи непријатељ овај народ чим ова увек актуелна власт, и поред најбоље воље не може да схвати да то што је неко против НАТО не значи да је

за Слобу, нити то што је тај исти неко против Слобе значи да је тај за НАТО. Луд народ, што рекао покојни Рашковић, хоће неки трећи, нормалан пут.

Било како било (а биће да ће нас бити, па неће знати шта је доста), данас и нема већег патриотизма него бити унутрашњи непријатељ овој и оваквој, увек актуелној власти.

Додуше, никоме није лако. Ни овима што су баш таква увек актуелна власт, па тероришу народ, ни овима што су баш такав народ, па их власт

проглашава терористима... Како не проглашава?

Е, Бога ми ће те видети ви који тероришете министарство трговине захтевајући да сваког јутра можете, без редува и без стида, купити хлеб, млеко, па и уље чак(!?); ви што тероришете министарство пољопривреде тражећи сваке године гарантоване откупне цене; ви што тероришете министарство за рад и социјалну политику очекујући сваког месеца пензију, инвалиднину, дечји додатак; ви што тероришете министарство

просвете мислећи

да се може слободно шетати по универзитету, по улицама и трговима и искати слободе и правде; ви што тероришете нашу милу милицију окупљајући се по трговима око тамо неких идеја о једнакости пред законом, о праву на окупљање, о праву збора, говора и договора; ви који тероришете министарство културе стваралаштвом лишеним ода и похвала мудрому руководству; ви који тероришете министарство информација објављујући по новинама, на радију и тв оно што сте видели и чули, а не оно што вам је казано да сте видели и чули; ви што тероришете републичку и савезну владу тражећи да живеће као сав нормалан свет; ви што тероришете владајућу коалицију тражећи поштене изборе...

Биће вам тесна врата! Нећете знати куд ћете пре. Кроз коју рупу. Преко чијег плота. Одраћете леђа, горе него да сте им у руке допали. Оставићете муда на плоту. Спашћете с ногу ваздан обилазећи око непрегледне каљуге, око своје и опште несреће.

Било како било, биће па неће знати шта је доста.

Карикатура: Миодраг ВЕЛИЧКОВИЋ

ГДЕ СУ КУПЦИ

Свакога дана читам о многобројним страним плаћеницима, о онима који су се продали за шаку долара, који нису мислили на част домовине, на достојанство традиције, на јуначке претке, на свој чист образ.

Река издајника незауостављиво преплављује и оно мало што нам је преостало. Њих је, изгледа, већ далеко више од нас који се и даље злоупатимо у верности идеалима отаџбини.

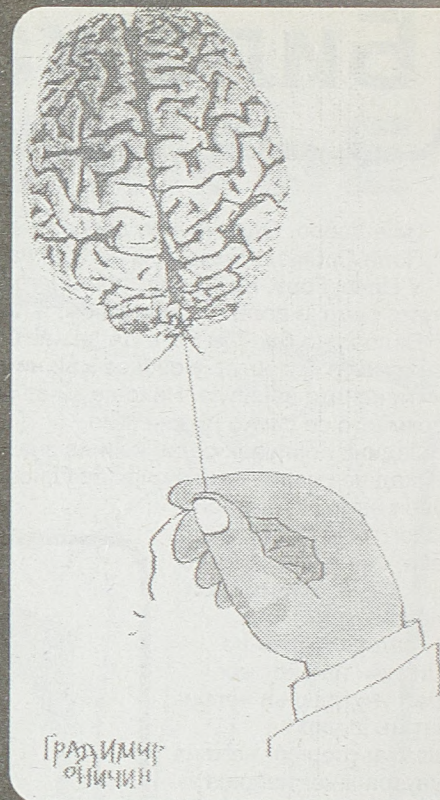
Сасвим је сигурно да се даље овако не може издржати. Непрестано себи постављам питање: како су те подле душе пронашле канале преко којих ће се понудити и продати? Замишљам страшну слику: наши издајници и плаћеници, негде у дубокој помрчини, на скровитом месту, тргују оним што нам је најсветије са најцрњим белосветским зликовцима! Наши трак понос, достојанство и образ, а они трак прљаве зелене новчанице!

Ма да ми је само знати како су ови наши сазнали за пијачно место, где су упознали и пронашли те људе који нуде лову и плаћау без питања? Зар сам ја најнеспособнији од свих осталих, кад ни у један траг не да не умем ући, него нисам успео ни да га приближно намиришем!

Не желим да верујем како ћу и у овом, тако добро плаћеном послу, бити међу реткима који ће остати кратких рукава, само зато што се нисам на време престројио, организовао познанства, открио канале, сазнао адресе.

Молим плаћенике који су имали више среће, а признајем и способности, да ми некако дојаве лозинку, шифру, место сусрета, знаке препознавања.

Хитно ми је. На ивици сам стрпљења, и глади.
Где су купци?!

Растко Закић

Карикатура: Града ОНИЧИН

КОЕФИЦИЈЕНТ ЖЕЉЕ

Када у Србији сретне Србин Србина прво што га пита је: "Откуд ти овде?"

Ако се нешто српско на светском тржишту евидентира као непокварљива роба, онда је то српска памет.

Толико су нам је солили, да није чудо што се не да покварити.

Најперспективнија српска посла су пласмани српске памети.

Србија интерес ове трансакције не налази у новцу. Интерес Србије је да се што пре ратосиља

српске памети.

Што је мање памети у Србији, то је мања вероватноћа да Србији нешто падне на памет. Јер кад Србији нешто падне на памет Србија се просто распамети.

Што више српске памети пласирамо то нам мање мањка.

Увек нам остане довољно за измишљање Теслиних кишобрана, рупа на сакисији, ратова, мирова, пирова...

Увек нам остане таман толико да одлучимо како се Србија сагињати неће и да поверујемо у причу да нас "Бог" чува, само зато што је изјавио да нико не сме да нас бије.

И док нас "Бог", боље заштите ради, окупља испод једне шљиве, а кордон до темена наоружаних полицајаца штити од нас самих, немамо разлога да жалимо за извеженом памећу.

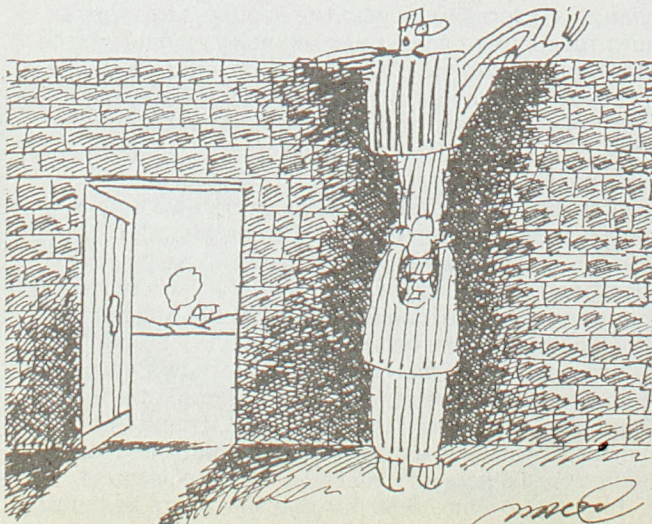
Уосталом:: да је извежена српска памет била чему, њен власник се не би ни мицао од чобанског штапа и канапа... да је извежена српска памет била чему њеног власника би још увек зрачило сунце небеске Србије... да је извежена српска памет била чему њен власник би имао своје место под сунцем чак и у интервалу од 10 до 17 часова.

Онима који извозе српску памет наруку иде и то што се у остатку света Србима не мери памет коефицијентом интелигенције.

У остатку света Србима се мери памет коефицијентом жеље да оду из Србије.

А то што неки тврде да је сва памет отишла из Србије, говори више о њима који су остали него о нама који нисмо успели да одемо!

Јасмина БУКВА

Карикатура: Мисодрог ВЕЛИЧКОВИЋ

ЧИЧА МИЧА, И ГОТОВА ПРИЧА...

После наше величанствене победе на Европском првенству у фудбалу, страсти се не смирују.

Народ одушевљено кличе старом селектору, кога популарно зове Чича, и према незваничним анкетама он је најпопуларнија личност двадесетог века.

Због толике популарности, он просто не сме да се јавно појављује!

Додуше, да смо, којим стицајем околности слабо прошли на Европском првенству, имало би се шта и приговорити господину Чичи, па би било разлога да се он крије.

Овако, након блиставе победе наших изабраника, све је јасно.

Агресорске НАТО-земље, попут Енглеске, или Немачке, напустиле су такмичење и побегле пред нашом надмоћном и мудро вођеном

репрезентацијом!

Погнуте главе, са нама нису смели да играју ни Французи!

О домаћинима,

Белгијанцима, не треба трошити речи, јер би нас то ко зна где одвело!

Данци и остали Португалци, као и Талијани, потпомогнути лукавим Чесима, само су молили и кукали да им не падне да играју са нама.

Али, неко је морао...

И тако, заломило се то Лутајућим Холандезима.

А ми смо њих чекали још из Француске, са Светског првенства, од оне Мијатовићеве пречке!

Куд ли ћете сад, црни, и по мало бели Холанђани?

Мудром и далековидом политиком, ми смо се за меч са њима, припремали - играјући са жутима!

Тамо нам, у тим припремним утакмицама, резултат није био у првом плану, због лоше постављених камера.

А онда је освануо дан наше велике победе!

Како смо их збунили! Шта смо им све радили!

До у детаље смо проучили њихову игру, знали смо скоро сваки њихов потез унапред...

Уосталом, видели сте и сами.

Сад су се појавили неки типови који ни таквом нашем бриљантном победом нису задовољни!

Хоће да смене читаво руководство.

Траже промене! Насрћу на Чичино име и дело!

Они би, као, постигли више...

А шта се више, поред онаквог суђења, и онакве наше игре, могло постићи - осим наше победе?!

Тим и таквим типовима би, очигледно је, боље било, да уђуте и уживају у нашем тријумфу, уместо што се повлаче по екранима и новинским ступцима, по јавним трибинама и другим којекаквим сумњивим јавним местима, и оговарају нашу победу.

То што они прижељкују, народ никад неће дозволити, јер овај народ зна како је тешко дошао до победе.

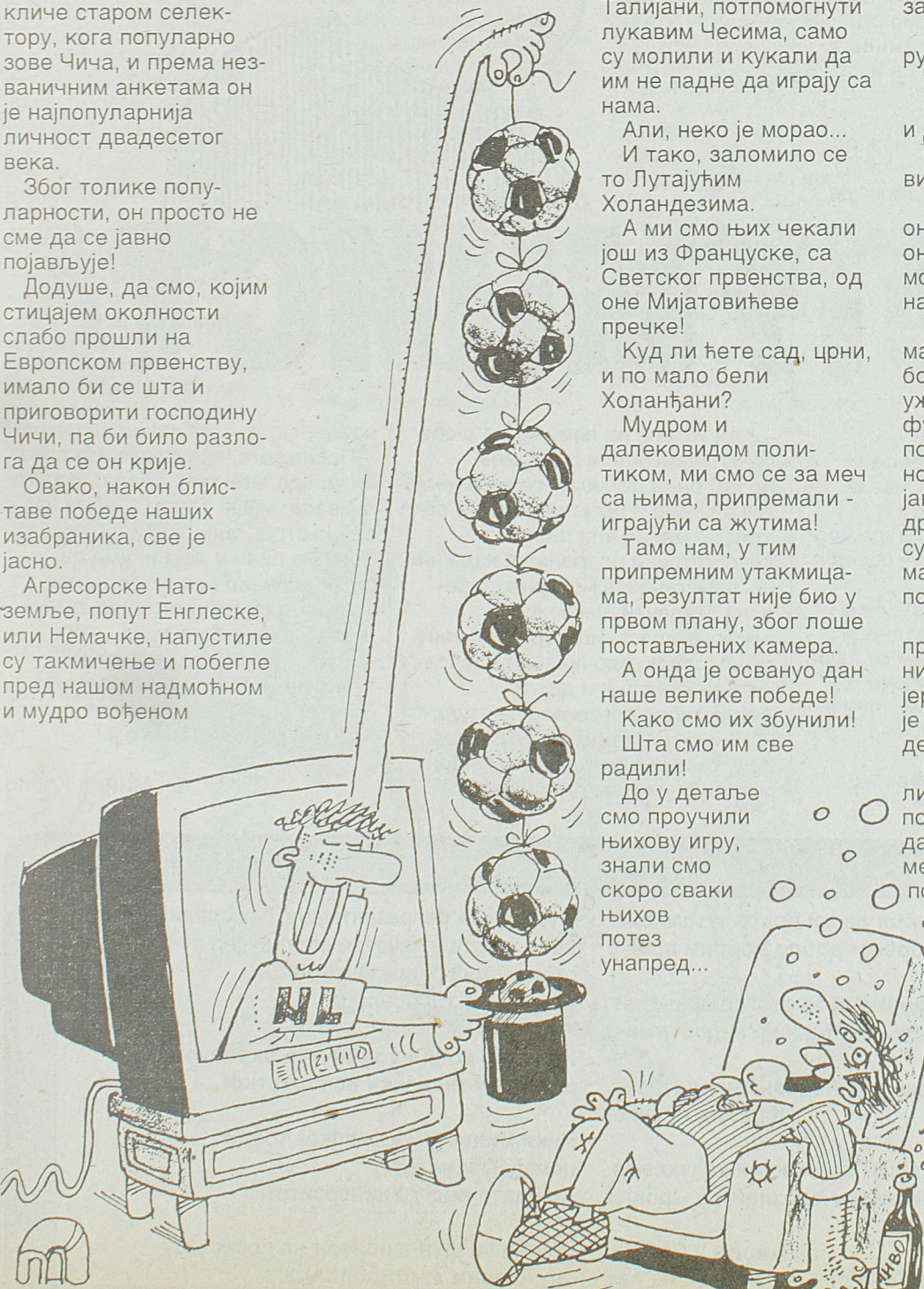
Већ је стигло неколико телеграма подршке нашем Чичи, да издржи, а једна месна заједница је чак покренула иницијативу да се, пошто Старац Вујадин има свој спортски центар, нашем Чичи додели некакав орден.

Може и народног хероја.

Или нешто веће од тога, није важно.

Мора се знати неки ред.

Уосталом, победи се у зубе не гледа.

Карикатура: Слободан СРДИЋ

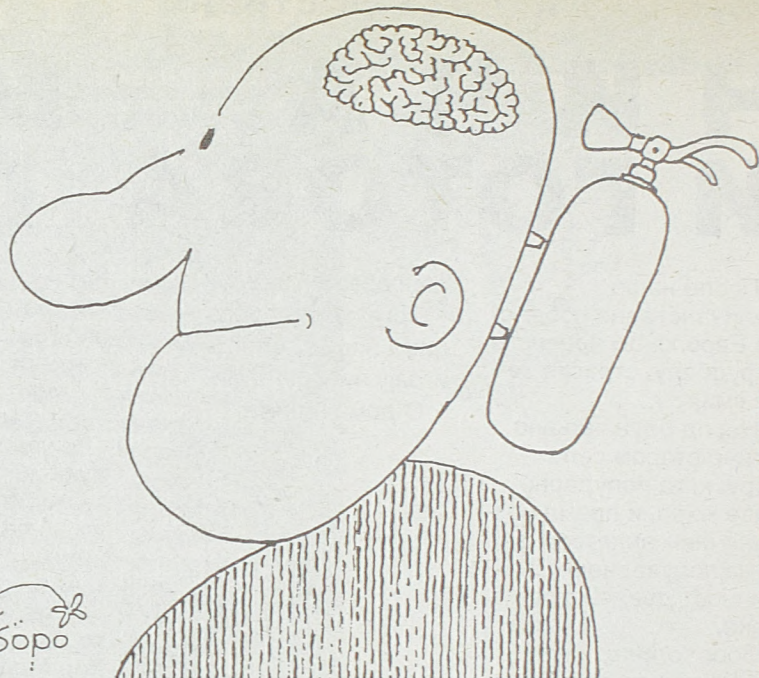

Како изгледа типичан српски колумниста? Прво, спољни изглед: средњих је година, често носи браду, пуши на муштиклу од дрвета из свог родног краја (они софистицирани пуше на лулу), има плитке мокасине и беле чарапе, лењинку од црне чоје и кожну "комесарку" преко рамена, и мало дужи нокат на малићу леве руке. У реверу значка и пар хемијских оловака у горњем џепу...

У торби агенда са знаком неког конгреса и згужвани папир од бурека. Ручни сат - дигитални. У последње време, виђају се и са мобилним телефонима.

Пије ракију или шприцер, уз гратис јело. Милији му је нож од виљушке, а пепео тресе у тацну од кафе. Стално нешто записује.

Боро

Карикатура: Боро МАРКОВИЋ

КОЛУМНИСТА

Нешто врло значајно.

Стил није мењао од времена кад је био извештач из Савеза синдиката. Кад је надахнут, употребљава стилске фигуре као што су: патриотске снаге, обнова и изградња, плус развој, миротворна политика, врховни командант, храбри припадници снага безбедности, млади су наша будућност, најдемократскија земља на свету, достојанствен и непокоран народ, дух НОБ-а, часни субноровци, раст производње, хероји обнове...

Кад устане на леву ногу (а обе су му леве, као и половине мозга) онда јао мајци разним негативностима и негативцима. Ту се стил не мења, али фигуре су друге : страни плаћеници, издајници, помагачи НАТО снага, заведени студенти, неспособна локална власт, монструозни светски поредак, злочиначки блеровци, клинтоновци и други, фашистичке организације студентата, сујетни лидери опозиције, фрустрирани изроди, Мадленини рукољупци, срамота српског

рода...

После тога, послушају. Не глас читалаца, већ глас одозго. Кад га похвале, маше репом. Према народу је строг, али правичан. Народ дели на леви и десни, уме да броји и преко величанствених сто хиљада патриота и занемарљиве шачице издајника.

И да, како он каже ставим тачку на И, и завршим његовом омиљеном завршном реченицом: Ако је и од мене, много је!

Др. Минић Карло

Бојан ЉУБЕНОВИЋ

Платио сам лоповима да ми врате аутомобил,
јер се у Србији добро добрим враћа!

Чули смо за стогодишњи рат.
Али за нас ниједан рекорд није недостижан!

Издао бих национални интерес.
Кад бих га знао!

Ја сам политички кратковид.
Не видим опозицију у Србији!

Ја живим у Србији.
То је доказ да човек на све
може да се навикне.

Фудбалска репрезентација Југославије данас
неће играти у најјачем саставу јер су се
стандардни репрезентативци
опоравили од повреда!

Народ је вођи на тренутак окренуо леђа,
што је он зналачки искористио!

Неки министри у српској влади
немају факултет.
Али зато имају Универзитет!

Сви наши функционери на посао иду
службеним аутомобилима.
Далеко им лепа кућа!

ПИСМО ЦРНОГОРСКОМ ПРИЈАТЕЉУ

Шта 'оћеш, ленчуго?!
'Оћеш државу, а?! То би ти хтео, лелемуде, да имаш своју приватну државу! Само ти још то фали! Није ти доста што имаш дивно море и оне дивне планине, није ти доста што имаш дорба кола и мобилни, није ти доста што имаш већу плату и то у маркама. Ма јок! 'Оћеш државу! Ништа мање! И то, пази ти њега, неће обичну, него баш самосталну државу!

А чиме си ти ти, ленчуго једна незахвална, заслужио? Шта си ти урадио, придонео, приложио, да би имао своју државу?! Ништа ти, лењи Гашо, ниси урадио. Прстом ти ниси мрдноу! Седео си под смоквом, пушио скупе цигаре које и шверцујеш, пио "Никшићко" пиво и лозову ракију, и отимао наше паре. Да, да, дрипац један, пљачкао синас трудбенике, нас ударнике, који смо тешком муком штедели сваки динар да би могли да се мало одморимо на твом богомданом мору. Ти си нас, лешинару, сачекивао још на станици, одвлачио у неке мемљиве

јазбине са погледом на прострт веш, наплаћивао папрено сваки гутљај и залогај, сваку кап и зрачак. Драо си нас, гуликожо, а да пти том из своје хладовине ниси мрдао.

Ми се никад нисмо бунили. Никад. Ни што је кревет труо, ни што нема воде, што не ради купатило, нисмо се жалили ни штонан нашу храну продајеш три пута скупље. Никад ни једну реч нисмо реккли. Давали смо и шаком и капом, и кад треба и кад не треба. Али сад си претерао! Сад си превршио меру! Све нам узми, бре, све нам тражи ал' нам државу не дирај!

Држава је нама, разбојниче, смисао живота. Суштина живота. Разлог живота. Нас не интересују ситна људска задовољства, паре, куће, кола, чак ни

породица. Нас интересује само држава. Ми за државу убијемо и ми за државу гинемо. Знаш ли ти, отпаднице, да смо ми сахранили више људи због државе наго што та твоја јада има становника. Знаш ли ти да се ми годинама даноноћно боримо за државу и то сами против свих и сами против целог света. Ништа нама није тешко и страшно кад се о држави ради. И сад си ти, умоболни, нашао нама, НАМА, бре, да тражиш државу!

Морамо те убити, нема нам друге. Ништа немој да се чудиш и зграњаваш, морамо да те убијемо. Нема приче, нема разговора, пусти ти то. Шта има да причамо са сепаратистом? Морамо те убити.

А прво ћем да те изгладнимо. Нећемо ти дати ни леба, ни млека.

Ако не цркнеш од глади, укинућемо ти лекове. А ако не цркнеш ни од болести, мораћемо да те убијемо конкретно. Мота тако с' тобом.

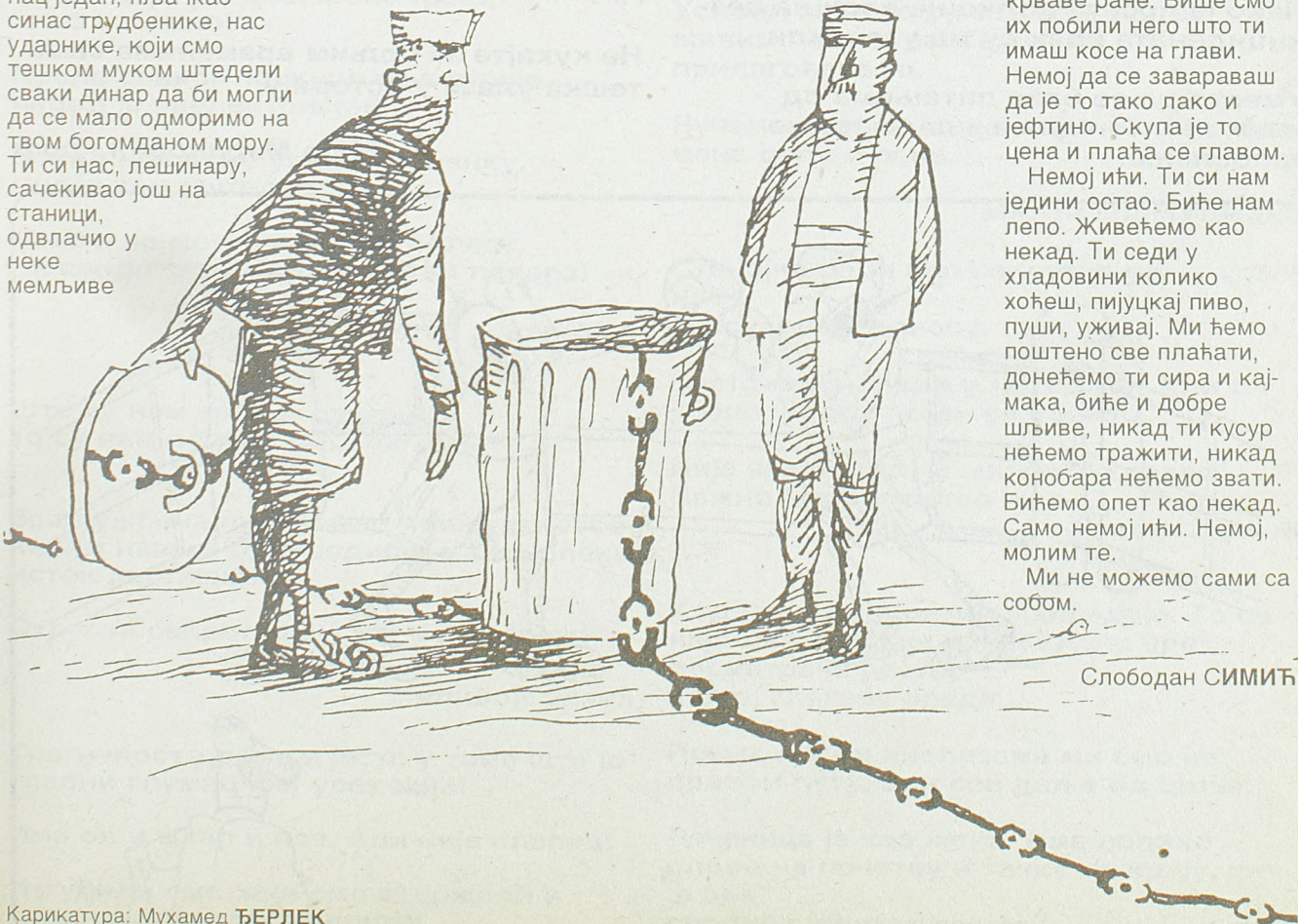
Зато ти задњи пут кажем: остави се ћорава посла! Не помињи државу, не тражи државу, не маштај о држави. Ти си са нама, и са нама мораш остати. Ти си нама једини остао, и не можемо те пустити. Ако ти одеш, ми више нисмо ми. Каква нам је то држава у којој смо ми сами. Нисмо ми то научили, нисмо ми на то спрежни, нисмо се ми за то борили. Нама је држава вредна само ако нисмо сами. Такви смо ти ми људи.

Немој да се завараваш што су нам сви отишли. Немој да те то повуче. Немој да ти се учини да је то лако. Сви који су од нас отишли још лижу кржаве ране. Више смо их побили него што ти имаш косе на глави. Немој да се завараваш да је то тако лако и јефтино. Скупа је то цена и плаћа се главом.

Немој ићи. Ти си нам једини остао. Биће нам лепо. Живећемо као некад. Ти седи у хладовини колико хоћеш, пијуцкај пиво, пуши, уживај. Ми ћемо поштено све плаћати, донећемо ти сира и кајмака, биће и добре шљиве, никад ти кусур нећемо тражити, никад конобара нећемо звати. Бићемо опет као некад. Само немој ићи. Немој, молим те.

Ми не можемо сами са собом.

Слободан СИМИЋ

Карикатура: Мухамед ЂЕРЛЕК

Одлука ће пасти у финишу циља!

Ја увек знам кад је пола шест!

Ако она жели више пара, нека их фотокопира!

Сви су људи различити, а нарочито неки!

Ко тврди пазар - пазари тврд!

Апсурд је бесмислен!

"Не лажи!" - рекоше великом барону Минхаузену!

Она даноноћно ради у трећој смени!

Слободан **АНДРИЋ**

Судија је био на њиховој страни!
Судио је по закону.

Осећам да ове године нисам дао максимум од себе да преживим!

После трећег дневника патриотизам наших људи је достигао врхунац!

Иако је посета полиције прошла без инцидентата ипак су ме ухапсили.

Уместо да се баве питањима од животног интереса млади траже запослење.

Иследник ми је петом стао на ногу.
Схватио сам сву тежину човека под истрагом.

Тортуре није било. Окривљени је у истражном поступку подвргнут физичком притиску.

Цензура зато и постоји - да новинари не би варали народ!

Ива **МАЖУРАНИЋ**

Боље лажно братство него искрено кокање.

Авети прошлости повукле су се пред аветима садашњости.

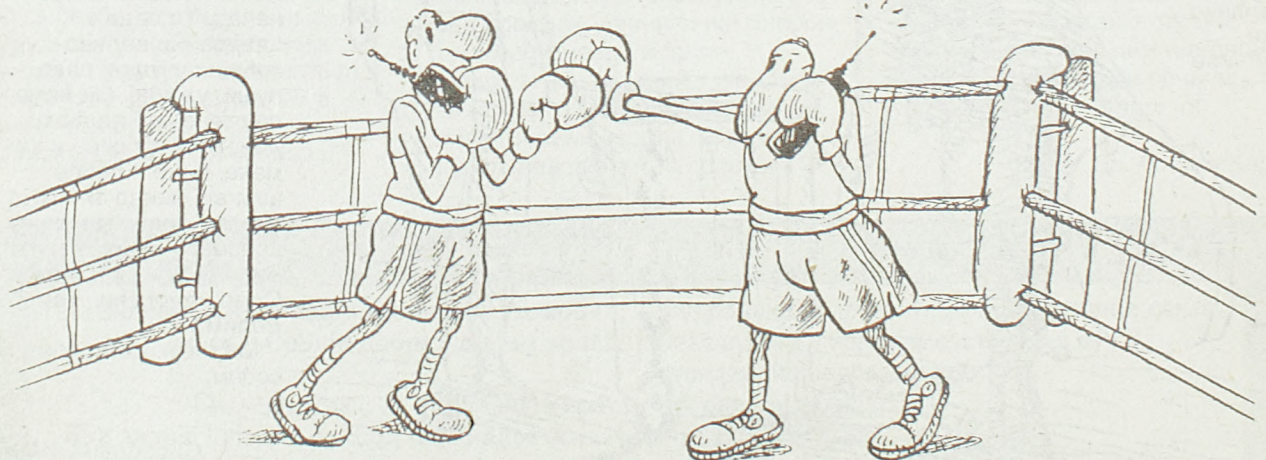
Југославија: што мања, то теже пролази.

Не бацајте сузавце! Народ само што није проплакао.

Он нема шта да изгуби, изгубили су други за њега.

Не кукајте за бољим временима само тешка улазе у историју.

Мијо **Мирановић** **Гроф**

Карикатура: Миленко **КОСАНОВИЋ**

Карикатура: Слободан СРДИЋ

Ко псује цвет у њеној коси, чини хербални деликт.

Београдски зоо врт ће купити пар зебри, и доста више о брзим пругама.

Србија и Црна Гора су нераскидива зајбанција.

Бојан Богдановић

Ко рано рани, две среће граби: хлеб и млеко!

После сваког поскупљења струје народ је наелектрисан!

Откад новац не улажем у банку, много сам уштедео!

Пошто не могу да бирам болест, дозволите ми бар да бирам лекара!

Петар Јовановић

Што су нам трпезе посније, то су нам псовке масније.

За службена путовања у иностранство неким нашим руководиоцима и далеки исток је блиски.

Отпусти секретарицу јер му не "лежи".

Миљивоје Јозић

Трагичност драме и јесте у томе што је главни глумац још увек жив!

Има он и штап и псе. Али није слепац!

Изгубили смо, али смо задржали и традицију непобедивости!

Драгољуб Николић

Ојачали смо државу. Спољном изолацијом!

Само го народ може целом свету да показује киту!

Мени не можете веровати, мада никад не лажем!

Ивко Михајловић

Услови живота су све бољи, а ми живимо све горе. Тешко се прилагођавамо.

Вучемо корене из давнина. Још из времена деде и репе.

Милен Миљивојевић

Станојка ради као секретарица, у сталном сексуалном односу.

Често су га слали у материну. Али он је био mudar - увек се враћао.

Није важно шта је министар рекао. Важно је да је остао жив.

Драган Шушић

Код нас демократија напредује. То се најбоље види на дан избора: број посматрача расте, а број гласача опада.

Према неким анализама ми смо на правом путу, али све даље од циља.

Реченица је као жена. Има велико слово на почетку и тачку на крају, али је без средине ништа.

Живко Вујић

Карикатура: Ранко ГУЗИНА

Суди се и невинима, али о укусима не треба расправљати.

Испунили су му последњу жељу.
Одмах је стрељан.

Ја нисам прави Србин.
Волим да путујем.

Шта се буни та опозиција?!
И ја сам у младости био сиромашан.

Демократију немамо.
Узмите нешто са роштиља.

Ја сам годинама незапослен.
Али волим свој посао.
За њега се сумњало да је био Министар,
али је ослобођен оптужбе.

Србија је прегажена.
Записао сам број.

Неће нам Америка диктирати!
Даће нам откуцано.

Дали бисмо ми њима људска права.
Али они нису људи!

Дијалог је био конструктиван.
Штета што и они нису дошли.

Слободан СИМИЋ

МРАК

Није да баш ништа нисам видео, али велики ми мрак био пао на очи. И не само на очи.

Кажем ја то њој, а она се силно изненади.

-Што то причаш мени? - каже. - Нисам ти ја мама да ми се за свашта жалиш.

-Па ја се - кажем - за тко нешто и не могу маме жалити. И не жалим ти се ја, него ти предлажем да скинемо мрак.

-Ју, срам те било! - подврисну она. - За шта ти мене држиш? Шта ти мислиш о мени? Шта сам ја теби?

И све тако.

-Добро, де - покушавам ја да унормалим ситуацију. -Ајде буди ти мени то што треба да будеш, само ми помози некако.

Пристаде она и скинух ја ону помрчину. Убрзо се, међутим, испостави да је то, у мом случају, био само почетни мрад и да га није требало ни скидати. Почеше мени да падају на очи разни мракови сасвим друге природе, и то углавном неприродни.

Све што ја видим, нисам видео. Све што чујем, нисам чуо. Што знам, не знам. Што јесте, није. Што није, јесте.

-Свиће у пет - рекох једног лета, негде почетком августа.

-Боже, сачувај, каквих пет, откуд може да сване у пет, знаш ли ти да дан постаје све краћи...

Није помогла ни моја изјава да сам видео да свиће у пет.

Неки дан потом, кренемо на пут. Воз полази у пола пет.

-Е, сад ћемо да видимо да ли стварно свиће у пет! - просто се унапред обрадова што ће и овог пута бити у праву.

Воз стиже на време и у пет сати стварно почеше јасно да се разазнају планине,

дрвеће, река...

-Свиће!

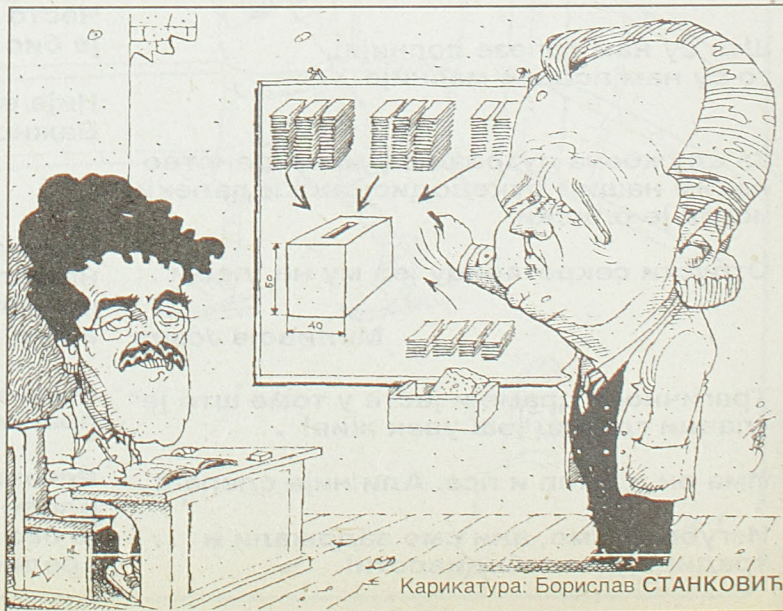
-И ти ово зовеш "свиће"! Па зар не видиш да се још не види онако како би дању требало да се види?!

Мени се тад стварно смрачи. Последњи пут. Тај мрак ми нико више није могао скинути са очију.

Хођао сам још неко време, тумарајући и ослањајући се на сећање, а онда скопих очи завек.

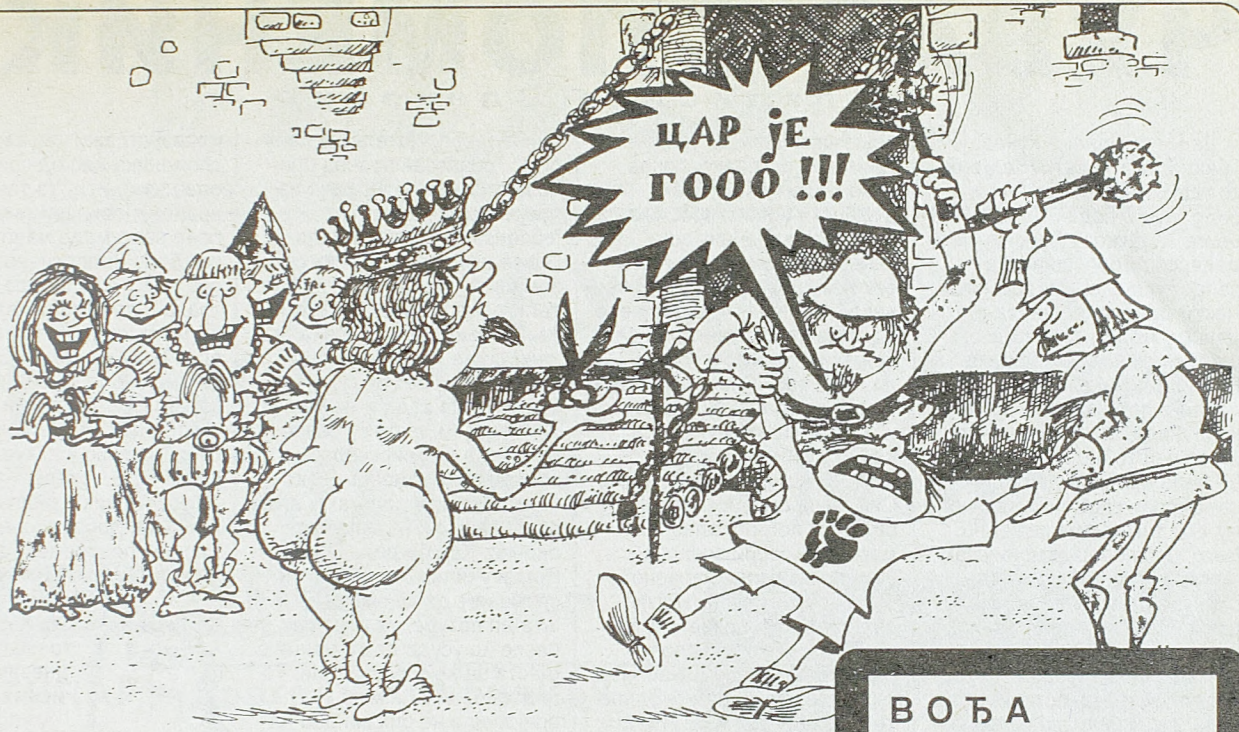
Одох у природни мрак.

Милен МИЛИВОЈЕВИЋ

Карикатура: Борислав СТАНКОВИЋ

Карикатура: Љуба ЈАНКОВИЋ

Александар БАЉАК

ВОЂА

Наш ће херој
- Није шала,
Догурати
До маршала!

МОРАЊЕ

А дужност је
Света - моја,
Да га гласам
За хероја!

Митар Митровић

АФОКАЛИПСА

Свако искуство се плаћа.
Што би љубавно било изузетак?

Не могу да спавам истовремено
са две девојке
јер ми сан не долази на очи.

Жена не може сама да чува
тајне. Она је слабији пол.

Сатиричар наводно не зна за
табу теме,
а стално их обрађује.

Срби више нису оно што су
некад били.
Да ствар буде гора, никад то
нису ни били.

Живеће овај народ
јер је спреман да се бори до
последњег човека!

Против њихове геноцидне
политике успешно смо
примењивали технику
нестајања.

Прича се да је неки демонстрант
погодио каменом у главу нашег
председника.

Очевици тврде да је промашио,
али ми, који председника добро
познајемо, у то не верујемо.

Јутрос сам и доручковао
на иницијативу председника
Републике.

Мртвог диктатора сада
сви критикују.
Не дају му ока да отвори.
Народни посланици уживају

имунитет. Ништа не осећају
кад их полиција бије.

Зашто Хрвати и даље
говоре српски
кад имају свој језик?

Народно стрпљење је
на последњој тачки
издржљивости.

Бирачи једва чекају
да нас поново изаберу.

Нашој срећи нема краја.
А ни почетка.

Ништа није изгубљено.
Све је ту негде.

ЧУВАР СПОМЕНИКА

Владислав Влаховић

Да ми се црnome кукавцу преквалификовати! Кад бих то успио све остало би ми било "лук и вода". Било би ме брига за државу Данску, за мађарско море, шпанска села, дукљанску академију... Части ми (овакве каква је данас у моди), због тога шетам по околним брдима. Разгледам, мјерам, опи-павам и премјеравам. Можда је злурадо, али једва чекам да се нешто велико деси. То би била прилика да подигну велелепан споменик тамоње-му или тамоњима свеједно. Него, џаба се надам, нијесам ти ја те среће. И да му се посрећи па то буде, не вјерујем да бих се ја први сјетио, на вријеме одреаговао и понудио се за чувара споменика. Једноставно, некако сам "замузен", кад год треба ватати без опи-павања. Али кад би ме неки анђели научили кад и како треба, после ми равна не би било. Ја сам ти кад кренем као кола низ брдо. Преструктурирао бих ја свијест, редефинисао ставове, трансформисао навике, веаучери-зовао имовину па с њом у плаву коверту... Видјели би главни и одговорни, да сам и ја схватио, да правила игре важе само за почетнике. Једноставно, нема шта не би, само да постанем чувар споменика. Јадо мој, шта би тек тада причали наоколо? Шта би мислили комшије, кад сам им и овако одавно сумњив? Како би се дичила тетка која и дан данас тврди да је првоборац али да није хтјела пензију, само зато да се разликује од других и да бар неко из наше куће покаже разборитост. Шта би тек рекла кума Драгица. Вјерујем да би ме кумила-молила да ме мијења кад год имам других обавеза. Свима и свуда бих давао до знања какве сам ја среће. Нема тога ко би ми био и сличан а камоли раван, кукала му мајка. Ако би неко и био, све бих урадио да му се што прије подигне споменик и то што велелепнији, да запослим и куму, да ме више не омета у раду.

На послу (а стално бих био тамо) носио бих искључиво свечано одијело, са неизб-јежним опасачем и пиштољем преко. Усправио бих се, онако, да ми га сви виде. Није то од страха, већ да и задња фукара види да сам ту на дужности и да није сам манит да се рекреирам

другачије, осим да уређујем споменик. Наравно, после прве кише од пријема дужности (инсистирао бих да положим и свечану зак-летву), кад омечи, ископао бих и мало ровова у близини, нека се нађе. Чисто ако неко од овлаштенних наиђе у какву контролу, или због "онога", да види озбиљност ситуације у којој се споменик налази, а и да ја немам предрасуда кад је у питању обрачун с унутрашњим непријатељима. Све више схватам, да кад бих ја то постао, власти би морале упозорити народ (мултимедијално наравно), на опасност која би могла задесити неопрезне. Не дао Бог да се неко из непред-веног правца приближи, или под неразјашњеним околностима дуже задржава. Не би се извукао ни ако дође са каквом половњачом. Нијесам ја од јуче, да не знам за колико се то може обавити по стандардима НАТО; него да не дужим о томе.

Наравно, свако има право да гледа, али да у томе име елемената дивљења, а не да блене као теле. Не само да би ми то било сумњиво, него би ме и нервирало, а кад ме снађе таква комбинација, не владам собом, већ превентивно дјелујем. Посебно бих био оштар кад бих наслутио да се неко туда врзма са мотивима какве сам ја имао. То не бих мого издржати а да га не упокојим, па таман се не вадио из њоргане. Што се тога тиче, могу и да ме стри-јељају, само да ме сахране близу споменика. И то бих лакше поднио него да ме смијене евентуално. Не бих волио да ме неко схвати погрешно. Није мени стало, да некога оладим, осим ако бих осјетио да је доведен у питање интегритет споменика. Да не би ко прав здрав страдао (јер данас има највише тупих и сумњивих лица, што бих ја могао сматрати провокативним), свуда около бих истакао упозоре-ња и добро видне натписе на језицима народа и народнос-ти, а на сумњивим правцима и на важнијим страним језицима провјерених и освје-дочених вјековних непријате-ља: "не блени", "не зијевај", "гледај у пролазу", "посматрај а не осматрај", "не сликај да те не сликам за вјеки вјеков", "не шпијај", "чувај тајну о споменику", "поштуј споменик да би га заслужио", "забрањен

приступ непријатељима свих боја", "обавезан правац при-лаза страних делегација из пријатељских земаља", "обавезан правац за деле-гације из непријатељских земаља", "мјесто заистицање телеграма подршке", "мјесто за чување књиге утисака" и тако даље и томе слично. Ко зна чега бих се још сјетио у "ходу", само кад би ме крену-ло. Вјерујем да би ту ревност и неко од важнијих брзо примјетио. Временом, неко би можда, при полагању вије-наца, нешто и на моја прса окачио. Кад би долазили Црнци укипио бих се тик уз споменик, да не знају гдје шта да потуре, па нека се после ко усуди да то макне с мјеста на које су ставили. То или "оно" што би ми прикачили не бих скидао ни кад спавам, а кроз праксу бих настојао да усавршим будност да ми сан ни не треба. Надам се да би дошло вријеме да се о томе почну интересова-вати и новинари. Е, то би било оно због чега бих радио све ово што сам побројао. Наравно, морали би више пута да долазе и моле, а онда бих ја пустио и потегао своје услове. Не би их било много, али би били принципијелни, а то је: да им ја дајем наслове и да не могу износити податке који би могли бити од било какве користи непријате-љу. Нема тога кога не би привукле, још овакве наше дневне новине, где би на првој страници (зна се, црвеним словима), писа-ло: "Незнани јунак - чувар споменика нез-наном јунаку", "несуђени пар-тизан-парти-зану борцу", "будући поко-јник - бившим покојници-ма", "живи леш на

мртвој стражи". "чувар споменика као од споменика одваљен", итд. Уз такав наслов, новинарима би тре-бало само мало маште и да све буде импресивно, а не безглаво (као што се од њих тражи), па како испадне. Е да ми је икад да то постанем брзо бих био бољи и од себе. Двојица ко ја не би ми била равни. Пси чувари би обо-љели од зависти... Брзо бих се ја уклопио у актуелне друштвене токове. Кад-тад бих споменик приватизовао. Као знак добре воље, дозво-лио бих понекоме и да фотографише. Мене или

споменик све-једно, само да то изађе у дневним нов-инама да се уз помоћ слике мало разоноде и непис-мени.

XIV СУСРЕТ „ДАНИ ХУМОРА И САТИРЕ ВУКО БЕЗАРЕВИЋ“

НАГРАДЕ

ТИПАР - Драгану Копривици БЕЗ КВОРУМА

Кад је наш брод почео да тоне, ми смо се постарали да претгекнемо ток догађаја, тако што смо га запалили.

Године 1999... Ипак је нешто било кренуло. Постали смо покретне мете.

Американци су и бомбардовањем Југославије показали да су у свему циције, акидали су нам и на урану.

Косово је добило на међународном нивоу: постало је унутрашња ствар наших спољних непријатеља.

Ко каже да Црна Гора није земља обећана. Сад знамо и коме...

"Млади јеж" Горану Љубеновићу

Предстојећи попис становништва је одлична прилика да сазнамо колико нас нема.

Војни позивар у мојој кући је персона нон грата!

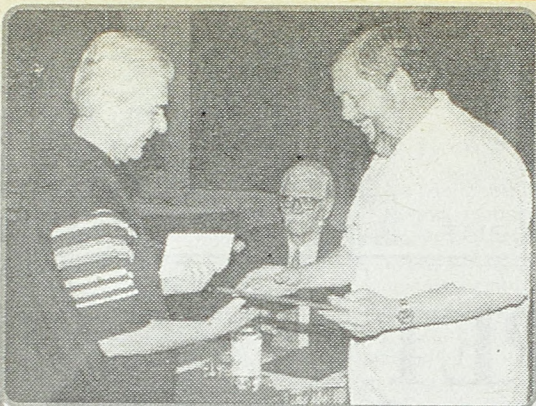
Мени је овај наш мрак јасан као дан!

За
карикатуру
Горану
Ћеличанину

За причу - Зорану Божовићу

НЕОБИЧНО ПИСМО

На редовној седници Владе, под тачком "Разно" прочитано је писмо следеће садржине.

"Уважени господине Председниче! Јављам Вам се из установе у којој управо одрађујем казну за трамвајско джепарење. Овде, у затворској тишини, критички сам сагледао свој живот и одлучио да окренем лист, тј. да све своје физичке и интелектуалне способности ставим на располагање својој Влади. Ево, цимер ми се смеје, каже: "Немаш ти, брајко, шта да тражиш тамо, све су то превејани стручњаци", а ја му одговарам: "па шта ако су превејани, нисам ни је од јуче, имају оно шта да науче од мене!" За почетак, шаљем Вам детаљно образложен пројекат за опоравак привреде, с посебним акцентом на приватним фирмама у власништву чланова Владе и њихових ужих и ширих фамиља. Те фирме треба да буду носиоци убрзаног развоја читаве земље. Само богата Влада може да гарантује богату земљу - то је идеја водиља мог, а искрено се надам, и Вашег програма. Ево, цимер ми се опет смеје, мисли да сам луд, али ја знам да ово писмо неће бити пуцањ у празно и верујем да ћемо се кроз недељу дана наћи у мом стану".

У бурној и на моменте драматичној расправи, писмо је оцењено као груба провокација и злонамерна инсинуација деструктивних снага које не желе добра ни земљи, ни народу. затражене су енергичне мере, укључујући и кривично гоњење, али на крају је преовладало осећање одговорности, па је у општенационалном интересу одлучено да се одмах ступи у везу са писмописцем и да се његови предлози пажљиво проуче.

На жалост, Радна група, која се повереног посла прихватила с великим ентузијазмом, узбрзо се суочила с непрестивим тешкоћама. Испоставило се да у Краља Петра бр. 7 нема ни трага ни гласа од Милоша Јовановића. Детаљном провером утврђено је да међу житељима главног града има двадесет особа с тим именом и презименом, али ниједна од њих није писала Влади и ниједна од њих није имала пројекат за опоравак привреде.

Најтеже и најзамршеније случајеве, по правилу, решавају аматери, тако је било и овога пута. Пребирајући по пошти и скидајући најлепше марке за свог шестогодишњег унука, портир Раша набасоа је на пожчутело Јовановићево писмо и, запањен, узвикнуо: "Па ово је предато 20. марта 1940!" Ето, како се живот поиграва с људима, па и владама! Писмо упућено Влади 1940. није ситгло до ње и није узнемирило њене министре, него је путујући шездесет година, доспело до Владе 2000. године и покварило расположење министрима који су у тој ствари потпуно невини.

Чим је прошло кроз уобичајену процедуру, писмо је предато Музеју ПТТ-а и влада се вратила својим редовним активностима.

ЛУКА ЛАГАТОР

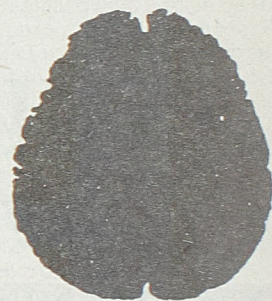
САМОСТАЛНА ИЗЛОЖБА

МУЗЕЈ ХУМОРА И САТИРЕ

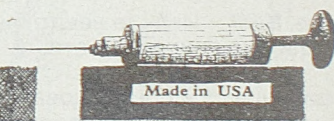
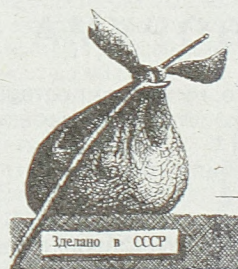
ПЉЕВЉА

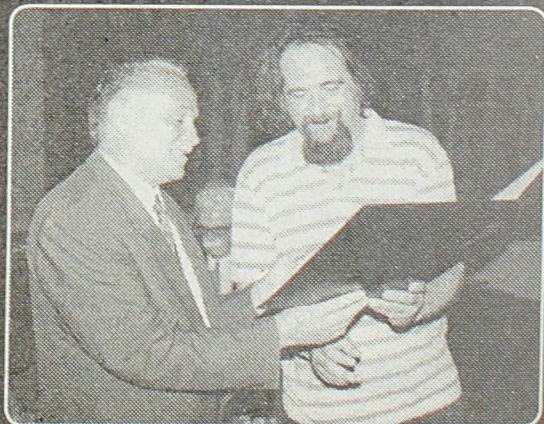
ON

OFF

Повеља Ошишаног јежа" за пријатељство....

...Мому Бојовићу

УЧЕСНИЦИ

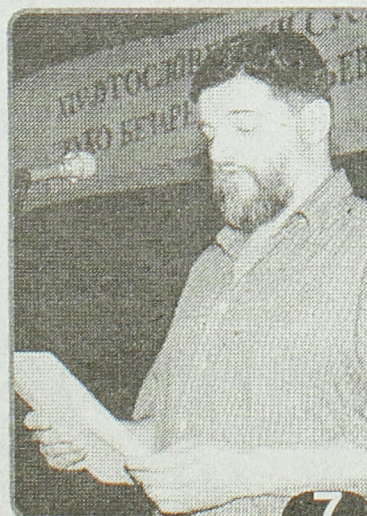
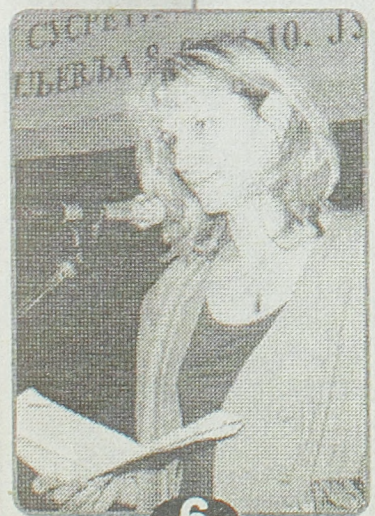
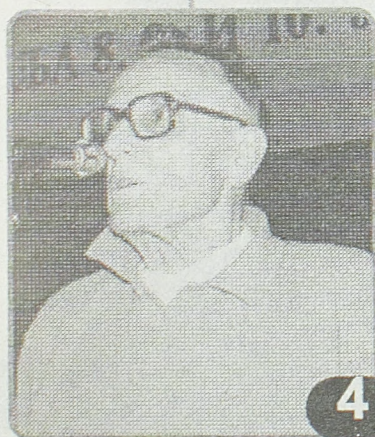
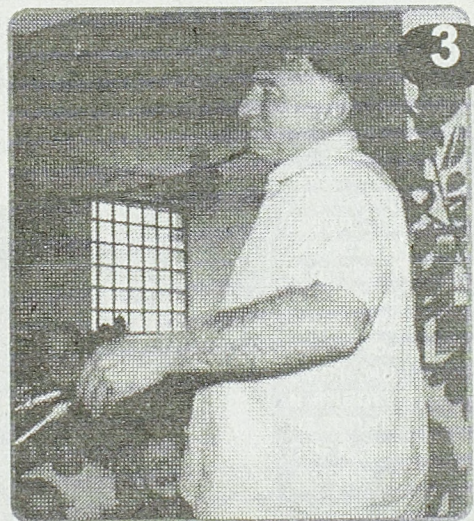
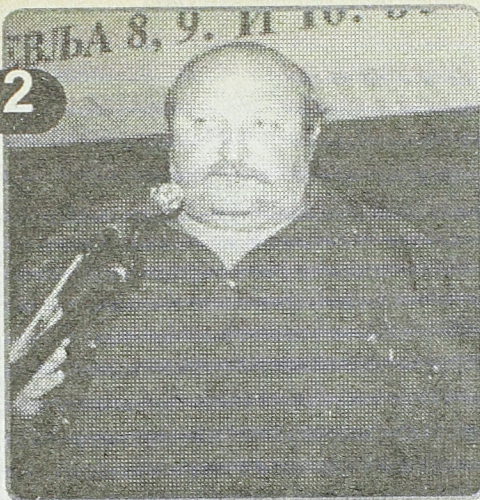
УЧЕСНИЦИ

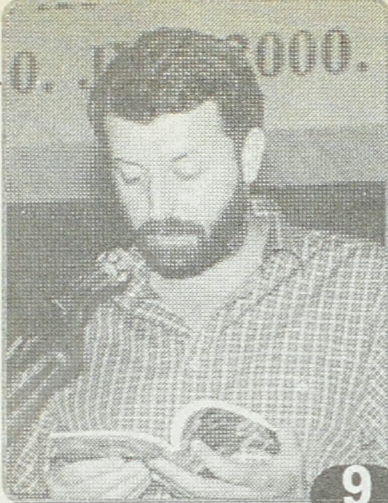

1. Драго Бојовић, највиши представник Фестивала
2. Петар Божовић, најкрупнији учесник
3. Миленко Павлов, најучесник
4. Стево Жигон, најозбиљнији учесник
5. Тома Курузовић, најћопићевскији учесник

6. Јасмина Буква, најженскији учесник
7. Александар Баћак, најближи учесник
8. Драган Павличић, најтајанственији учесник

9

10

ФЕСТИВАЛСКЕ СЛИКЕ

9. Слободан Симић, најеротичнији учесник
 10. Дејан Миличић, најдомаћији учесник, а учествовали су још и: Лепомир Ивковић, Жарко Ђуровић, Шпиро Радуловић, Радивоје Бојичић, Слободан Обрадовић, Лука Лагатор, Радомир Рацковић, Драган Копривица, Раде Јовановић, Драгутин Карло Минић, Владислав Влаховић, Бојан Љубеновић, Мијо Мирановић-Гроф, Горанм Ђеличанин, Исмет Шљука, Растко Закић, Митар Митровић, Горан Ратковић, а из иностранства и Јордан Попов и Крсте Крстев (Бугарска)

1. Један поглед на карикатуристe. С лева: Горан Ратковић, Лука Лагатор и Слободан Обрадовић. На крајњој левици: Тома Курузовић и Милован Вржина, а иза њих - народ.

2. Јавни тужилац, Слободан Обрадовић дивисе Луки Лагатору, а Лука Лагатор пошто је чуо како му се Слободан дивисе, и сам почиње да верује у Обрадовићеве без речи.

3. Доктор Шпиро Радуловић отвара изложбу карикатура са конкурса "Ристо Пејатовић", док Мирко Марјановић Марио слуша лекарске савете.

4. На месту добровољно, по четрнаести пут

5. "Заувек твој" представа коју тешко да ико може боље да одигра од Градског позоришта из Подгорице

Министарство културе
 Владе Црне Горе
 Скупштина општине Пљевља
 "Сигурност", Београд
 Пљевљанска банка А.Д.
 "Црна Гора шуме"
 Информативни центар, Пљевља
 ТЕ "Пљевља"
 ЈКП "Брезница"
 "Житопродукт"
 Хотел "Пљевља"
 Фото "Бони"
 СТР Монд

СПОНЗОРИ

КАПИ ЗА ГЛАВУ

Код нас већ има и судија који се мешају у правосуђе.

Утврђено је да оптужени није крив, и та околност му је узета као олакшавајућа!

Косовска битка остаје неодвојиви део наших националних интереса.

Овде збивања на терену немају утицаја на оно што се догађа на трибинама!

Каин и Авељ су били весела браћа, од којих је само један платио попијено.

После неповољних вести о стању на путевима, кренули смо у све правце!

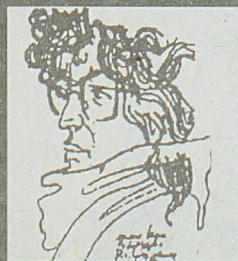
Потичем из породице која је увек истеривала правду. Њу у кући не подносимо!

Пребијени својим јауцима ремете јавни ред и мир!

Искусни говорници не бирају речи ни када себе цитирају!

Живојин ДЕНЧИЋ

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК

Зоран
РАНКИЋ

Где твоја слобода почиње,
ту се нечија завршава.

Гори сте од вас!

Знали смо шта нам спре-
мају, али смо мислили да
то ми спремамо њима.

Лепо је, зар не, понекад
срести некога кога срећеш
сваки дан.

Увек су други бољи од
нас и увек су други гори
од нас.

Ако вас сви воле, то је
довољан разлог да вас
сви мрзе.

Нема излаза, на правом
сам путу.

Пријатељу, чувај се људи.
Много их је таквих као
што си ти.

Када се ништа подели
свима, сви добију све.

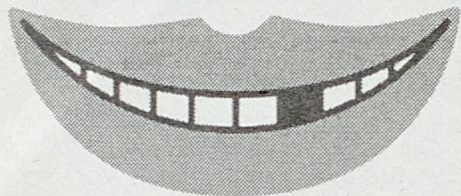
И тако се ти, пријатељу,
благо'ш теби, окити
ловором из туђе чорбе.

Бомбардовало нас је
деветнаест земаља, јер у
њима није било девет-
наест људи.

2. МЕЂУНАРОДНА ИЗЛОЖБА
КАРИКАТУРА/БЕОГРАД 2000

ЗЛАТНИ ОСМЕХ

THE GOLDEN SMILE

2ND INTERNATIONAL CARTOON
EXHIBITION / BELGRADE 2000

НОВЕ КОМУНИКАЦИЈЕ

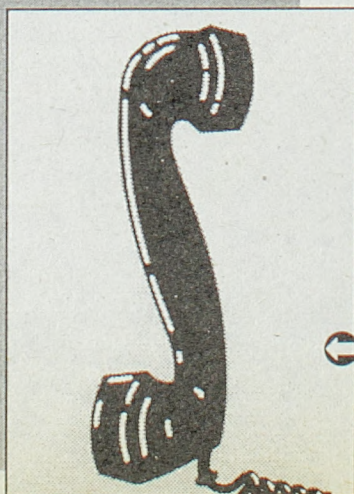
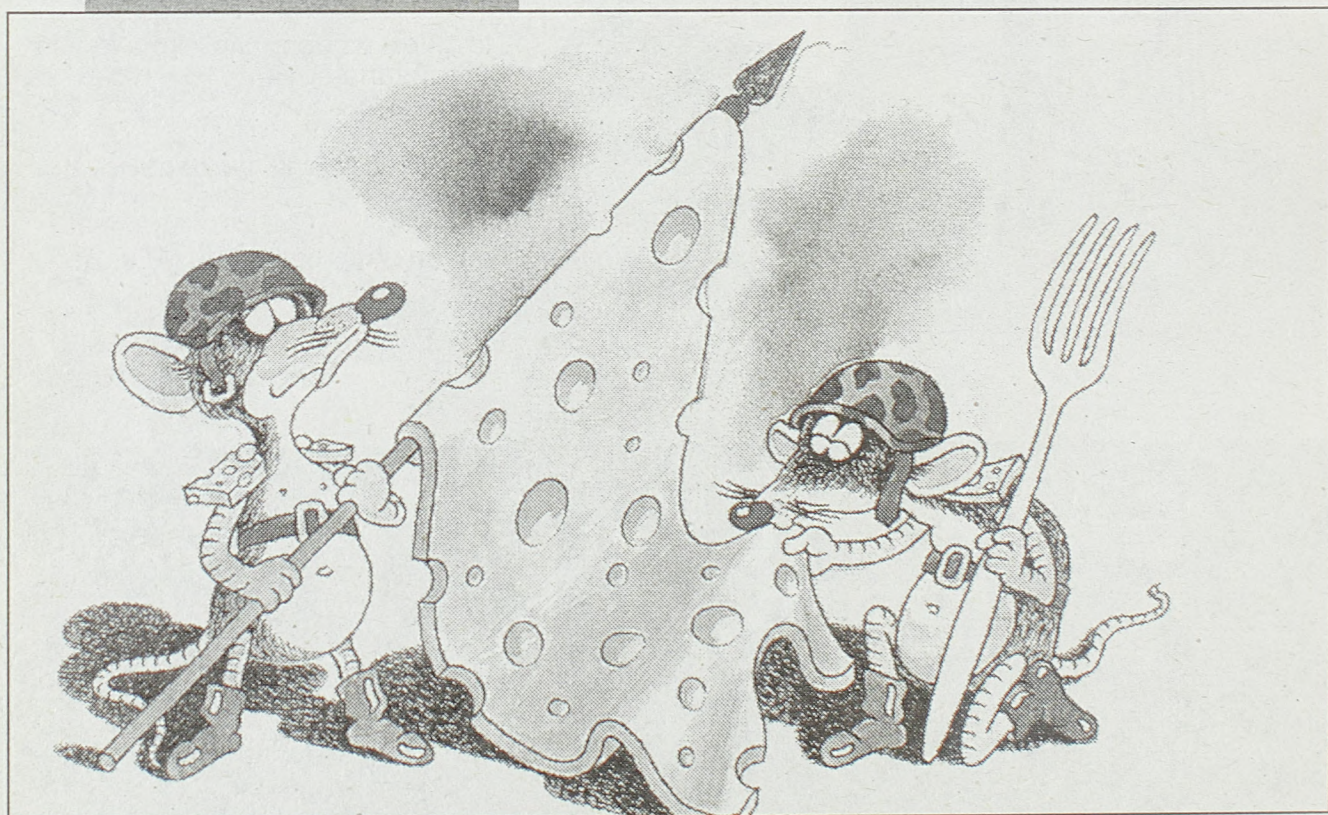
ГРАН ПРИ "ЗЛАТНИ ОСМЕХ"

Валентин ДРУЖИЊИН

/Украјина/

22

Број 2886

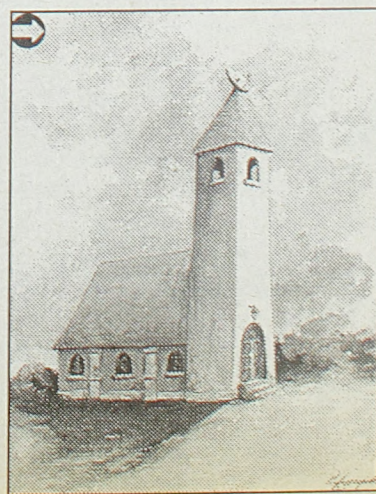

ПРВА НАГРАДА
ТЕМЕ "НОВЕ ВЕЗЕ"

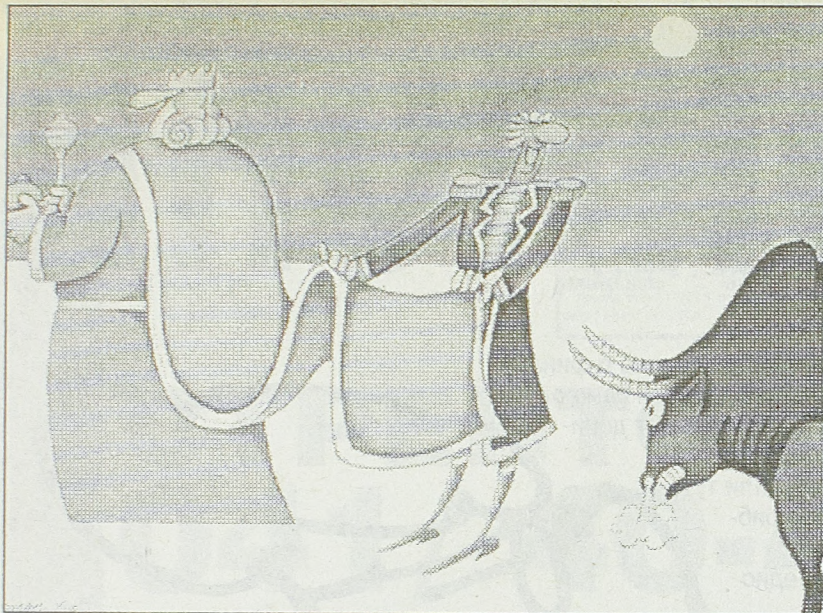
Славомир ЛУЖИНСКИ
/Пољска/

ДРУГА НАГРАДА
ТЕМЕ "НОВЕ ВЕЗЕ"

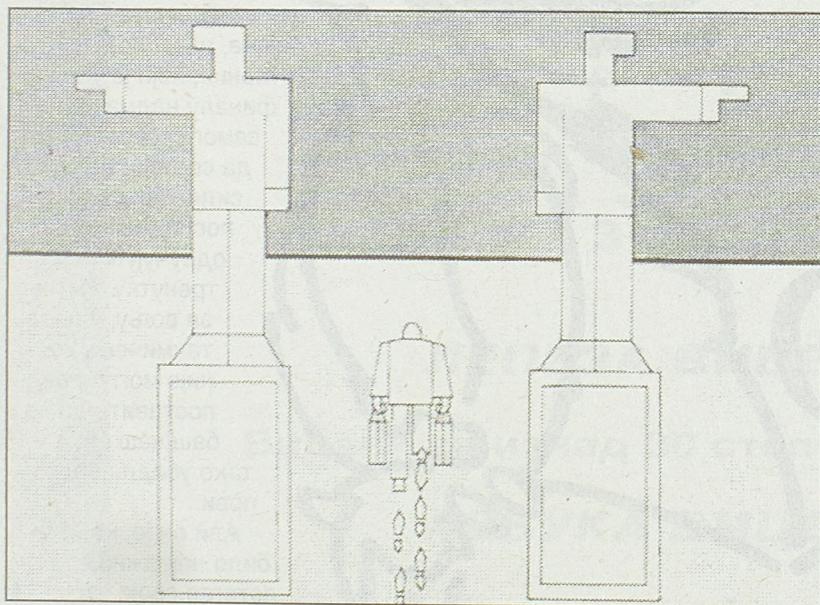
Лекс ДРЕВИНСКИ
/Немачка/

**ПРВА НАГРАДА
СЛОБОДНА ТЕМА**
Ксиа ДАКХУАН
/Кина/

**ДРУГА НАГРАДА
СЛОБОДНА ТЕМА**
Хусеин ЧАКМАК
/Кипар/

**НАГРАДА ЗА РАД
У ГРАФИЧКОЈ
ТЕХНИЦИ**
Душан ЛУДВИГ
/Југославија/

ШАМПИОНИ

Курчење је некада било само сеоска спортска дисциплина. Поређали би се сеоски младићи на каквом тајном и скровитом месту, због пристojности, и премеравали своје мушке алатке, док не одреде победника. Победник би био уважаван и цењен као главни мушкарац у селу до следећег првенства.

Мало по мало, како су пристojност и стидљивост губиле у свету своје вековне позиције, а постајало свеједно шта се показује, шта скрива, дошло се најзад до тачке да се већ могло без зазора организовати велико такмичење у овој новој и атрактивној дисциплини.

Прво планетарно првенство одржано је у Београду, јер смо, широком и добро организованом дипломатском акцијом, како то само ми умемо, успели да наметнемо став да је оваква врста такмичења поникла у нашим крајевима. Стигли су шампиони курчења из многих земаља. Телевизија је дочекала своје звездане тренутке. Уприличен је медијски спектакл дотад невиђен на светској сцени. Американци су се сматрали главним фаворитима, пошто је њихов председник учинио много да се вековима спутани комад мушког тела усправи у јавности, да такорећи пробије лед пурианизма и морално-политичке подобности.

Само такмичење је трајало дуго, јер се сваки учесник трудио да свог пулена прикаже у најбољем светлу и са свих страна. Али нећемо о детаљима, које су много верније забележиле за будућност камере светских телевизија и илустрованих ревија.

Говорићемо једино о финалу, до којег су доспели само они чији је мушки накит допирао скоро до колена, или ту негде приближно.

Победио је, на велику

радост одушевљених навијача, наш представник, који је у финалу надмашио самог себе и учинио да светске велесиле извисе у последњем и одлучујућем тренутку. Истину за вољу, у предтакмичењу се није могло предпоставити да ће баш наш бити тако убедљиво први.

Али он је, када је било најважније, потегао своје тајно оружје, напрегнуо све снаге (које се, што се каже, крију у нашем народу), и док су други свој максимум досегли ту негде око колена, он је, дакле, уз френетичан аплауз, треснуо курцем о ледину!

Овацијама не беше краја! Овакав успех опевали су сви надлежни фактори, институције и медији, као нашу највећу али заслужену победу. До следећег првенства ми ћемо носити шампионску титулу, а победнику уздигнуте главе, чему се није чудити, окачен је, поред златне медаље, и орден заслуга за народ, за народ из којег је славодобитник поникао.

Да попиздиш!

Растко ЗАКИЋ

СТРЕПТОВИЦИН 041 / 40-40-40

Да је смех најбољи лек, види се и по томе што га нема у апотекама.
Ово је једина апотека у којој се овај лек издаје без рецепта.

А В Г У С Т

Вицеви по поручбини

М Е Н И З А Д А Н А С

ЛЕПЕЗА ВИЦЕВА

Вицеви за изнад 30 степени у хладу

АЗБУКА ВИЦЕВА

Вицеви од А до Ш

ПЛАВУШЕ О СЕБИ И ДРУГИМА

Вицеви на свој и туђи рачун

ПОСЛОВИЧНА ДУХОВИТОСТ

Вицеви да те Бог сачува...

ГРАФИТИ НА ШПАНСКОМ ЗИДУ

Премијер лига графита, лапсуса,
афоризма, бисера...

041 / 40-40-40

АДСКА ПЕСМА ВЛАСТ

У животу као на рингишпилу
Окрећеш се око своје осе
Болан мислиш да си у егзилу
Жељан беле завичајне росе.

Живиш животом уплашене срне
Од гонича не можеш побећи
И када лампа спокоја утрне
Излишно је певати о срећи

Нема надања кад си усред ада
Тамо зверови скубу духу кости
Тамо дува и северац хладан
А громови туку без милости

У животу понор до понора
Како снити кад те бије мора?

Тамо где су људи у власти
Лова се силна пласти
Све се то ради у име части
А у части су посве кљасти
Научили су народ красти
По природи су сури ташти
Пред вођом ће ничице пасти
Пред њиме не знају ни одрасти
Дух им је сав у красти
А улог мутан ко у канасти
Знај: у тој волшебној касти
Једино пупољчи мрак и кастинг!

Жарко БУРОВИЋ

... А ПОДИГЛА САМ И
150 DM У ДИНАРСКОЈ
ПРОТИВ ВРЕДНОСТИ!

Карикатура: Ранко ГУЗИНА

ПРЕД СПОМЕНИКОМ НИКОЛИ ПАШИЋУ

на сред трга Марксовога склепан
да делује моћно импозантно
ал му простор није изузетан
па изгледа вештачки незграпно

забачене главе и рамена
са рукама позади у грчу
ту постављен да за сва времена
гледа врапце где с фонтане срчу

да л ту назор туђе време кати
ил се бронзом потамнелом брани
ил ће можда кад истекну сати
самог себе опет да сахрани

нема орден нема шта да снује
све је пашић прокоцкао шансе
ново време нови орден кује
какав орден и коме ће зна се

сковаше му сабљу димискију
да је паше и дедињем вија
и да земљу одувек србију
изговара још Југославија

то што није мого у младости
да пронађе себе у касарни
сада нам је Боже опрости
већ одавно врховни и главни

да питају још баба Курану
и војнике генералског соја
озбиљни су а шалу на страну
кују орден народног хероја

Мидраг МАКСИМОВИЋ

НОВИ СВЈЕТСКИ ПОРЕДАК

Чули сте сви без изузетка
за чари новог свјетског поретка
за Олбрајтову и разне Холбруке
Горове, Хилове и остале муке

Сјећате се која је брука
пратила у стопу Ван Де Брука
и која нас је снашла тмуша
од Мазовјетског Тадеуша

А каков бјеше Бутрос Гали
који и данас многима фали
у односу на овог Анана
за којим пати свака банана.

Боже каква би ово ера
вореносауруса Кристофера
да свијет имало образа има
срам би се мјерио Геншерима.

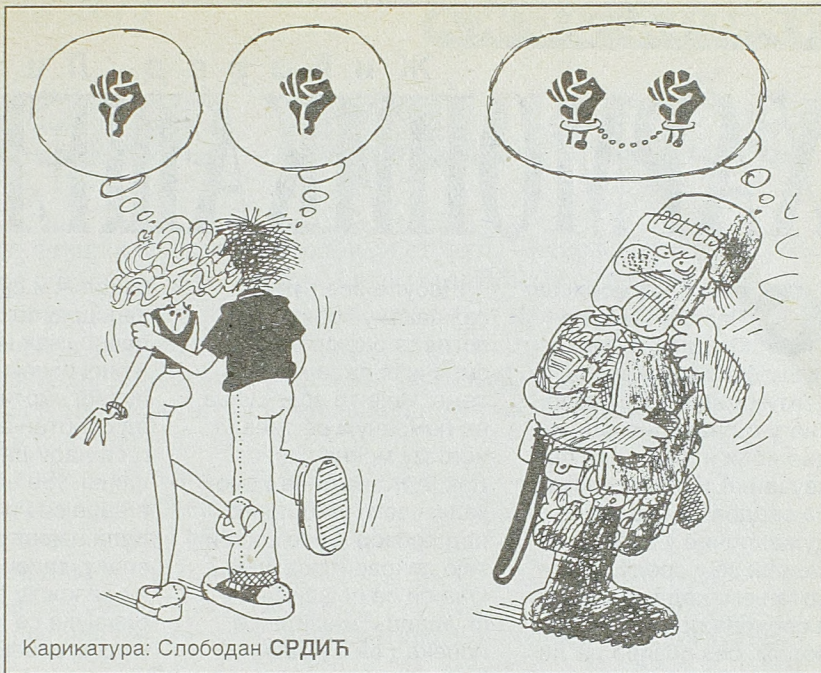
А шта рећи за Била Клинтона
великог сексуалног шампијона
што данас ради по свијету
што и у "оралном" кабинету.

Чули сте да је у једном моменту
умало измакао инпичменту
и сад би пола свијета срушио
да не би због пушења попушио

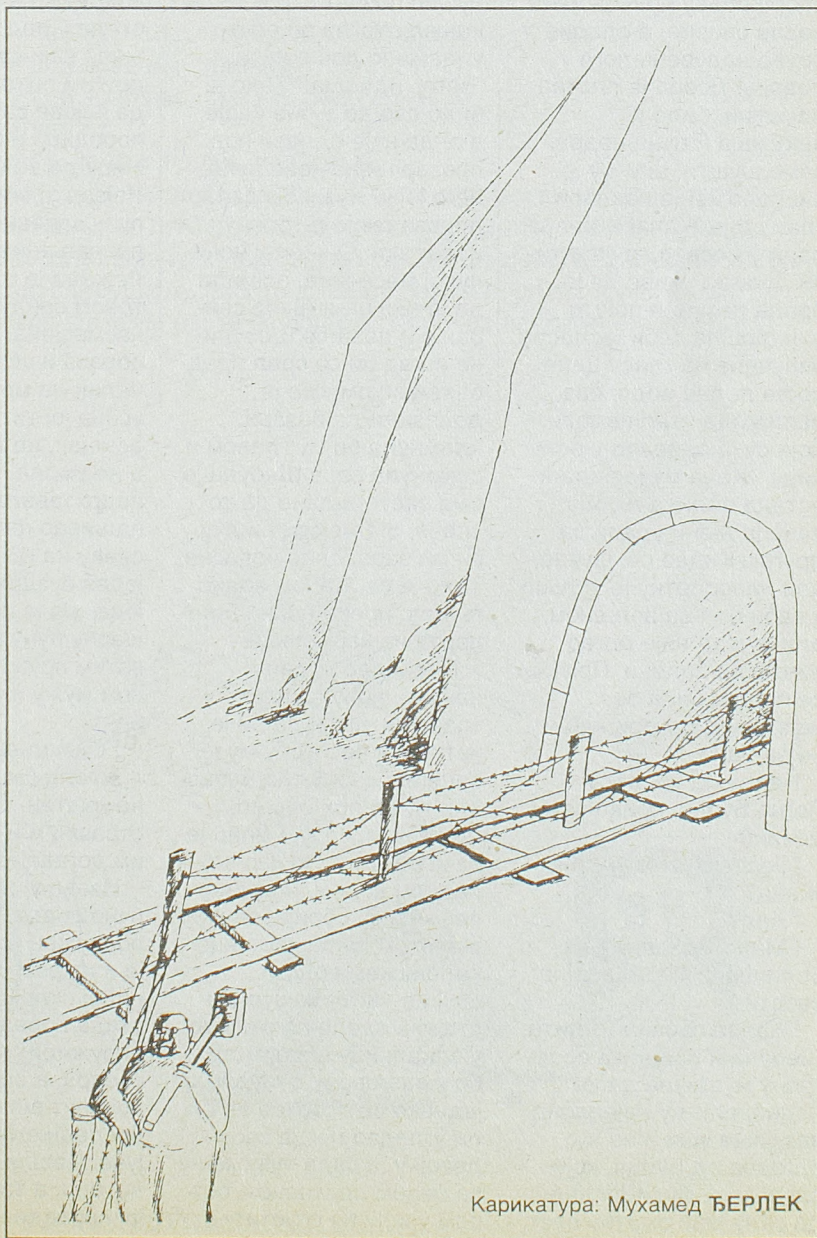
Због тога новог свјетског поретка
данас сви Срби без изузетка
са буздованом Краљевића Марка
чекају налете "Томахавка"

Сумњам да скоро лијека има
кад није пушење прошло без дима
а где је дима ту је и ватре
па хоће НАТО све да нас сатре.

Владислав ВЛАХОВИЋ

Карикатура: Слободан СРДИЋ

Карикатура: Мухамед БЕРЛЕК

ХАРМОНИКАШЕВА ЉУБАВ

Сеоски хармоникаш Часлав Шебула грицкао је трпке мушмуле берући их са овитих грана и одмаро снагу од напорне свирке: две ноћи и један дан без изувања! У стара времена свадба се терала и дуже: почне у суботу, а заврши се у среду, вртањем, када се свекар и свекрва поливају водом, без обзира да ли је летње или зимње време. Шебула је грицкао опорну воћку пуну семена после свирке, а оладио је вруће надувене ноге у лавору. Добро је платио домаћин, било и бакшиша Ђ пуна недра, само шушти, али му је расположење поквари глас да је Жана Ђ Живана пала у несвес на увратини дугачке њиве де је брала пасуљ и пошто није дошла себи ни после изручене на главу целе кофе ладне воде, позвали кола итне помоћи која су је одвезла у болницу. Жана му је била и остала велика љубав, иако је њени удали за другог. Кидао се, јаукао, али напослетку је угушио у себи бол за вољеном, али љубав није могао ничим да залечи. Притаји се бољка онда се наједаред отвори као жива рана.

Наиће на бициклу Веља Бубац, прикочи и довикну:

Ѓ Јес чуо да је умрла Жана?

Ѓ Кад?

Ѓ Малочас јавили из болнице. Није ни дошла вести.

Ѓ Кад је сарана Ѓ упита Шебула и придржа се за грану мушмуле да не падне, али му наједаред зазујаше уши и не чу одговор од Бупца, који одјаши на бициклу даље да селу јави смртну вест.

Шебула испљуну сажвакану воћкицу, погледа око себе: дан се смрачује, пада нека тама. Није то због сунца, не помрачује се звезда, него му мркне совест. Док је Жана била девојком, често је одлазио под прозор њене собе и тијо свирао и певушио. Она би се појавила, слушала, смешила се, понекад би му бацила јабуку, крушку, свилене болбоне, чоколаду, а чувши познат строг кашаљ, тргла би се и уплашено довикнула: "Бегај, иде оца!" Тако је било све до њене удаје, а онда није одлази под прозор њене нове куће, него јој је музиком давао доказа своје љубави издалека. Она би у ноћи пуној месечине, појмила да је њој намењено свирање и певање Шебулино и кад би се срел пред бакалницом, где је долазила да пазари, климнула би му главом и климнула се, а Шебула је ома растолмачио да то значи: фала, срце и душу си ми зарадовао ноћаске. Тако је са Жаном водио љубав: преко ноћног концерта на хармоници.

Преболео је дан некако, ноћу се често трзао питајући да ли је истинита вест коју му је бицикла саопштио Бубав, или му се причинило, можебити у сну. Рипио је из кревета и окулао се ладном водом, истрљао пешкиром, обрија новим жилетом, овлажио лице колоњском водом, обукао чисту кошуљу и стајаће одело па отишао у бакалницу и задржао се у разговору с људима, једнако се освртао не би ли угледао негда своју девојку, а сада туђу жену са белом платненом торбом у коју ће спустити

бакалук и свеж тек из варошке пекаре испечен лебац. Чак ни разговор о њеној изненадној и чудној смрти га не одваја од освртања, нити му гаси наду да ће ипак наићи. Ње нема, па нема, а неће се ни појавити. Купи највећу и најдебљу свећу, такву није пазарио ни за крону славу и свекрвајући се прође кроз широм отворену велику вратницу (обичај је да се капија не затвара, док се покојник не сахрани) и стаде у ред, иза људи и жена који су са цвећем и другим поклонима дошли да изјаве саучешће породици и испрате покојницу до вечне куће. Најзад уђе у велику собу пуну запевке и пламсања припаљених свећа. Лежала је у лепом растовом сандуку насмешена, нарумењених образа и усана, ни мало налик на мртваца, око усана јој титра последњи осмејак, ко да је заспала, а не умрла. Рука му је подрхтавала док је припаљивао фитиљ, спусти свећу на њене руке, једва суздржавајући јецај, па је пободу у шерпу пуну песка, а затим пружи руку љезином мужу и пригушено рече:

Ѓ Сажаљевам случај.

Ѓ Фала Ѓ одговори он, намрштен, ојађен страшним и неочекиван-им догађајем.

Изађе у двориште препуно света и би одмах послужен чашицом ракије и кафом, па узевши пиће, склони се у крај, стаде поред људи који су окружили Жаниног свекра, а он је по ко зна који пут описивао последње тренутке снајуне. Пошли на њиву весела, а тамо одједаред јој припадне муке, седне

и обезнани се. Одма за болницу, изданула, а вести дошла није.

Ѓ Пријатељу Ѓ умеша се у разговор Шебула Ѓ ако ћете да испратите Жану с музику, ја ћу ома да јавим мом оркестру да дође. Биће овде у авлији пре попа!

Ѓ Оно јес је умрела млада, ал опет, дал иде да се с музику испрати удата жена? Чек да питам сина Ѓ рече свекар и оде у кућу, а мало касније се врати и одречно махну главом.

Ѓ Ништа неће да ве кошта, музика је бесплатна Ѓ опет ће Часлав, верујући чврсто да ће мртва, лепа младица чути његову свирку на путу до гробља.

-Јок! Ѓ одлучно ће свекар.

Ожалошћен веома хармоникаш је узео још једну ракију и склонио се у крај, сео је на неку кладу подаље од људи да би мирније мислио и те последње тренутке посветио само својој несуђеној. Стиже и поп, изнесе је из собе и положише сандук на астал, поче опело, уз нарицање, јаукање и јецаје родбине. Приплака и њен човек, сузе ко киша, брише их марамчетом и длановима и рукавом, читав пљусак из очију. И дође последње целивање Ѓ замало да и сам приђе, ал се суздржа, тај последњи дотицај и физички опроштај припада само фамилији.

Крете пратња с барјацима и венцима кроз село, пође и Часлав, али га на првој раскрсници, где поворка застаде да поп пева, ноге издадоше и он одуставе од даљег пута. Дотетурало се до куће и легао у кревет.

Време вршидбе

Кам да и мене Бог узне- помисли.

Тргао се из сна тек предвече. Ништа да узме у уста. Гади му се на јело, поготову кад изашавши у село виде да се још увек смењују совре на Жаниној даћи. Како могу да једу- упита се Шебула и оде у бакалницу па заиска од продавца флашу луте ракије. А кад село утону у мрак, он упрти хармонику и упути се на брвину, ту под врбом крај речице су се неколико пута срели и уз смеј и веселе речи се сиграли. Помало ју је дирао, а она се бранила- марш тамо, то знаш!- ал јој било лепо. Ту је растегао мехове и отпевао прву песму. Пијући ракију и обилазећи сва она места где се са Жаном сретао случајно или јој заказивао састанак, музиком и песмом је дозивао своју напрежаљену љубав. Опростио јој што се удала за другог, али није могао да јој опрости што је свет напустила. И целе ноћи час са једног час са другог краја села чула се хармоника и леп, али тронут глас хармоникаша Часлава Шебуле.

Дошавши рано ујутру да отвори бакалницу, продавац затече музиканта како лежи на клупи и спава, наслонивши главу на хармонику. Откључао је врата, а затим продрмао Шебулу. Тешко се пробудио, још теже разабрао где је и зашто је ту где се налази. Из џепа му је вирио грлић празне флаше, први купци су улазили у радњу да пазаре, а он је седео и чекао да се појави Жана-Живана.

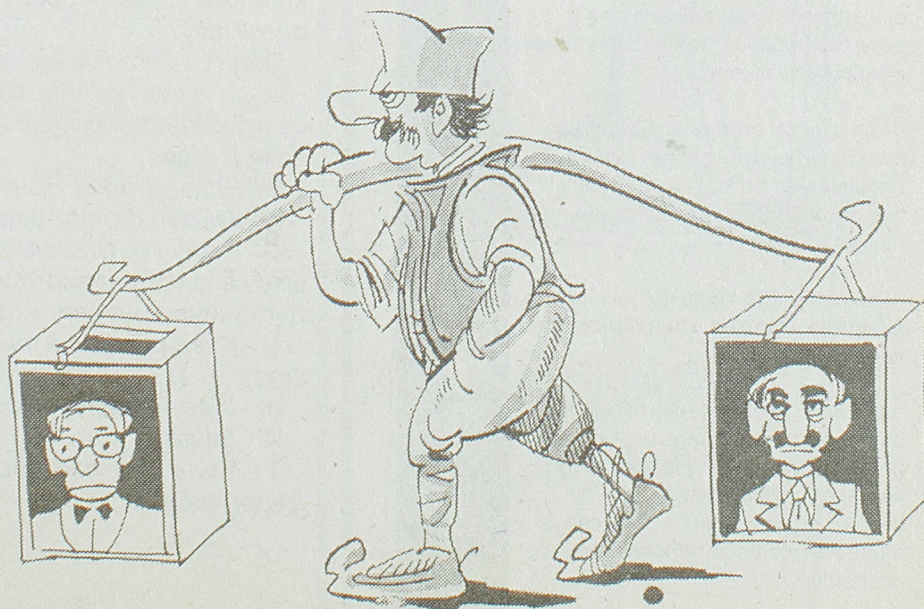
Ми смо вршили премештај столова и столица са терасе, где је прејасно сунце ономогућавало вршење било чега озбиљног, на траву у башти где је, испод једног заиста сеновитог дрвета, све просто мамило на сваковрсна вршења, па су они с којима смо се увек дивно сла- гали већ били извршили пренос роштиља, мяса, кобасичице, сланинице, сокова и пива и таман да ми почнемо да вршимо уживање, кад:

- Ко ће да врши постављање стола?
- Ко ће да врши прављење салате?
- Ко ће да врши сервирање месишта?
- Ко ће да врши сипање пића?
- Ко ће да врши сликање, а ко снимање?
- Ко ће да врши свирање, а ко певање?
- Ко ће да врши играње старих добрих игара, а ко ових нових ногатања и батргања?
- Ко ће да врши удварање и приватавање, а ко забављање и засмејавање?
- Ко ће да врши прање судова?
- Ко ће да врши враћање столова и столица назад на терасу?
- Ко ће да врши враћање роштиља?
- Ко ће да врши враћање празних боца и гајби?
- Ко ће да врши...?

Досадило ми је да их слушам, па кажем:

- Ја сам овде да вршим зајебавање, али видим да сте ви већи мајстори за то. Нико не помиње то што правите забаву и крканлук, а нисте купили хлеб... Додуше како и да га купите, како да буде извршена куповина хлеба, кад само вршите и вршите, уместо да се прихватите посла и одете да помогнете у вршидби, да одете да вршете жито, па ће бити и хлеба, и уз хлеба.

Д.М.Петровић

Ranko Gužina

Карикатура: Ранко ГУЗИНА

ПИСМА АКАДЕМИЈИ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

(Од 1958-1972)

"Желео бих да мој, како ми сви кажу, изразити говорни таленат, подигнем на највиши ниво говорне интерпретације и да га, на опште задовољство, доведем до савршенства".

"Ја бих дошао у понедељак, па можете да ме испробате".

"Академији за позориште, филм, радио и телевизор..."

"Могу вам рећи, природна сам таква као Живка Матић".

"Драги пријатељи, извините што вам се тако слободно обраћам, али ваш однос према мени прошле године оставио је на мене дојам лепог људског прилаза..."

"Драги професори, не знам да ли ме се сећате. Ја сам момак са брадом по имену Јокић Миливој - Јоле..."

"Пошто сам љубимица глуме и врло сам талентована, а иначе сам и дете палог борца, желела бих да се упишем у ту школу".

"А да сам талентована и да имам смисла за глуму, говоре и многа добавивања "Шта је, шта глумиш!?", без обзира да ли стојим, седим, или лежим на плажи".

"Што се лепоте тиче, нисам ни лепа ни ружна. Средња. Имам смеђе очи, косу такође..."

"Цијењени другови, много, много вас молим, удовољите ми и примите ме у академију, јер, ако се ту код вас успијем уписат, наћи ћу себе и своју будућност - ово све до сада, иако је било одлично, био је промашај"

П.С.
Захваљујемо Архиву Академије на уступљеним писмима.
И.Б.

ЕПШТЕ

Приређује Ивана Богичевић

ЛУГАВЧИНА ТЕЛЕФОНСКИ ИМЕНИК

ПОЗИВНИ БРОЈ 026

Књиге

*И до сад су књиге долазиле,
ал се нису са сузам' училе* - каже епски народни певач не слутећи да се неко може до суза смејати обичном телефонском именику.

Наравно да нећу да вас давим старим вицевицама по којима би телефонски именик био одлична књига - само да нема тако пуно ликова. Не, таман посла. Овде је реч је о томе да је књига о којој је реч прави мајдан духовитих надимака.

Књига је *Телефонски именик Лугавчине*, места које има позивни број 026, а на ваше позиве се одазивају:

Под А - Цига Калеја и Пљуца;

Б - Гранча, Мулић, Жика Мече и Жика Кеба, а ту су и Љиљана, која је Бика Брицина и Љубисав од *Тозе Рунде*;

В - Грца, Клића, Врцан и Рајко Ђувик;

Г - Конзул, Гоља, Дајц, Чуља и Колка-Бобула;

Д - Гуменко, Пљоска, Пида, купус, и Булица (онај што га је прославио Жика књижевник из те исте Лугавчине и из овог истог именика),

Ђ - Куза и Ђора, а ту је и Драган, које је Жапчев зет;

Ж - ЛалаТрсин;

И - Дица;

Ј - Жила Кратеж, Чврга, Драган Копилан, Рајко Демон и Бута;

Медијске куће су затворене јер су јавне.

Штрајк студената ће бити излечен. Гориле ће бити обучене као доктори.

Власт се понаша родитељски. Туче несташну децу.

Они су дивни породични људи.
Одузели су нам будућност зарад будућности своје деце.

Полицајци са уживањем туку студенте.
Због њих нису могли да упишу факултете.

Новинари се хапсе из професионалних разлога.
Приводе се на информативне разговоре.

На демонстрацијама су многи осетили ефекат промена.
Промењен им је лични опис.

Изгубили су досад све ратове. Кад ће бре једном и тај грађански?!

Не мислим да нећемо имати шта да једемо.
Док до тога дође можда већ погинемо.

Драган ОГЊАНОВИЋ

К - Чокањ и Ламба, уз три унука Леке Кеке;

Л - Топчић;

М - Скендер, Мечак, Штука, Томпуз, Диле,
Слатинара, Мића Мајмун, Тома Мајмун, Швиконја,
Куси, Жврља, Дрца, Ђуфте, Жица Шунта, Врцан,
Шиловица, Бели Сакавела, Црево, Француз,
Петлић и Буцања, а ту су и Драган Ракицин, Божа
Лозин и Ружица Лозина снаја;

Н - Малезан, Шваба, Бачван, Жабац и Попица;

П - Карабица, Туче, Моша Цврцан, Прдоња,
Лепинџија, Џора, Миле Дузбер, Палец, Аца
Драмбоља, Доле Шунта, Дромбоља, Гица и
Зампата;

Р - Бећар, Мунза, Глава, Влајна, Миле Сова,
Раде Сова и Аустријанац;

С - Басарицки, Зрла, Певач, Лила Ровац, Муја,
Џогља, Бугарин, Мића Хитлер, Зеџ и Бурдуш (још
један јунак Жике књижевника);

Т - Јеленац и Лија;

Ц - Шебула и Маркуља.

Све у свему, занимљива књига, вреди је
прочитати, иако под Е, З, Љ, Њ, О, У, Ф, Х, Ч, Џ и
Ш нисмо нашли ни једног "књижевног јунака".

Д.П. Емпедокле

Карикатура: Миодраг ВЕЛИЧКОВИЋ

Буре Б^аруТА

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 8
Уредник: Милош Тасић

Филип Чакули, Тирана

Телефонски разговор између председника општине и бизнисмена

Примедба: Поштовани читаоче! Имај у виду да, када се у овом дијалогу помињу датуми, мисли се уствари на доларе. Тако, на пример, датум "Трећи" означава - три хиљаде долара, датум "5 -ти" означава пет хиљада долара итд.

-Хало, добар дан, господине претседниче.

-Добар дан.

-Којег датума да дођем због оног мог проблема?

-Ви знате да ваш проблем захтева време за проучавање.

-Могу ли да дођем трећег?

-Трећег? Ни у ком случају, много сам заузет.

Почетком сваког месеца увек имамо много посла.

-А кад да дођем, господине председниче?

-Ваш проблем је заиста озбиљан и јако компликован. За његово решавање потребни су дани и дани.

-Господине претседниче, за исти такав проблем, ви сте примили једног нашег пријатеља

баш трећег.

-Раније нисам био толико заузет. Сада сам затрпан мукама и проблемима.

-Па када сте слободни, господине претседниче?

-Најкраће, да не одуговлачимо, после десетог.

-Не упропаштавајте ме, господине председниче! Могу да чекам само до седмог. Али, ако ми зет из Ваљора помогне са два-три датума, могу да дођем до десетог.

-Па, онда, осмог ћемо решити, проблем, поштовани.

-Значи, мораћу да продам кола за један датум, пошто ми снаге достижу само до седмог.

-Онда, до виђења.

-Довиђења, господине председниче.

32

Број 2886

MEMBERS OF BALKAN SATIRICS' ASSOCIATION

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria

Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria

House of Humor and Satire - Gabrovo, Bulgaria

Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia

Osten Magazine - Skopje, Macedonia

Association of the authors of caricatures - Podgoritza, Montenegro

Journal "Satiricon" - Bucurest, Romania

Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia

Danga Magazine - Belgrade, Serbia

Club "Zlatna katziga" - Krushevatz, Serbia

Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey

To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

Карикатура Ивајла Никодимова из "Стршела"

- Да су нас потковали и политички, данас бисмо били у парламенту...

Григор Спасов пише писмо цару Симеону II у Мадрид

Симеон II и Хасан II, краљ Марока, били су присни пријатељи, о чему се ту и тамо писало по новинама. Бугарски цар у емиграцији најмање два пута годишње одседао је у краљевском дворцу у Маракешу, где новинарска нога није крочила и ту је примао Бугаре, који су живели и радили у граду. Било је ти бизнисмена, лекара, инжењера, наставника... Зашто Григор да не замоли Симеона, цара свих Бугара, да се заузме за њег а код мароканског краља, да га овај амнестира некаквом приликом? ... Григор је дуго вртео хемијску оловку у руци, смишљајући садржај писма.

"Ваше Величанство,

Пише Вам бугарски држављанин Григор Асенов Спасов из града Монтана, сада робијаш број 1211, ћелија 308 затвора у Казабланци. Осуђен сам на четири године лишења слободе и одлежао сам годину дана, два месеца и седамнаест дана. Надам се да ће ово моје писмо да стигне до Вас, пошто се Мароко придржава европских стандарда поступања и признаје права грађанима, укључујући и странце, који су лишени слободе ради издржавања праведне пресуде. Знам да Вам се обраћају стотине бугара, како они успели тако и губитници, како политичари тако и људи, који су изгубили сваку наду да ћемо некада изаћи на крај са нашим политичарима, али нека Вам ово писмо не буде на досади и нека не потоне у гомили других писама.

Ваше Величанство,

Пре него што се определите у мом случају, Ви треба да знате за каквог се човека залажете и кога подржавате.

Рођен сам у сиромашној радничкој породици од православних родитеља. Принудна колективизација на селу претворила је тог поносног и здравог бугарског сељака у полуграђанина, који живи по подрумима и таванима и годинама чека у реду да добије стан од државе. Отац ми је цео живот ради окао механичар и технолог у млекари "Сердика" у Монтани, а мајка ми је била куварица у радничкој мензи. Цео живот сам радио да отплатим један тесан и мрачан стан у оним стамбеним блоковима, који су тако карактеристични за социјализам.

Завршио сам гимназију у родном граду, отслужио војну обавезу у граду Самокову и тамо сам од старог шумара

чуо какав је народни човек био Ваш покојни отац, цар Борис III, како је сам управљао возом, како је сам обилазио планину, без обезбеђења, само са једним штапом, све до своје смрти. У нашим уџбеницима је писало да је у Бугарској постојао јак партизански покрет, а у тв-серији "Ми смо на сваком километру" приказиване су нам димензије партизанског покрета. Видите ли, Ваше Величанство, каквим су нам глупостима пунили главу комунисти? Да је постојао тако јак партизански покрет, зар би се бугарски цар, Ваш покојни отац, усуђивао да се сам шета по планинским стазама, не бојећи се да га партизани сусретну? Зар би се он пео од Ситњакова до Сарђола а оданде силазио у Говедарицу или Доспеј?

У нашој породици је монархистичка идеја била жива. Ето зашто је ујак по мајчиној линији носио име Фердо, а други је био царски официр. Ту идеју ја носим у срцу и као бугарску химну принајем само "Шуми Марица".

Ваше Величанство,

Након победе комуниста на првим демократским изборима, решио сам да не могу да останем у Бугарској и поћох да тражим судбину у иностранству. Као и хиљаде других младих људи и ја кретох на Запад, био сам берач поморанџи у Грчкој, прао сам посуђе у Италији, био сам носач у Шпанији, али се не жалим. За мене је сваки рад поштен. Био сам срећан када сам нашао посао као возач. Откуд сам могао да знам да је то ланац за крујумчарење украдених кола из Шпаније до Марока? Нисам крао кола, само сам их пребацивао из једне гараже до ферибота. Преварила ме је моја младост, неискуство и недостатак информација. Уместо да ми помогну, моји земљаци су ме стрпали у затвор. Молим Вас, издејствујте једну амнестију код Вашег пријатеља, краља Марока Хасана II, и бићу Вам захвалан цео живот. Дајте ми шансу да кренем правим путем и да заслужим своје место међу слободним људима на планети... Иако сам осуђен као криминалац, рачунам на Вашу и Божју милост, и као што је Христос помогао разбојнику да сиђе са крста, и да оде у рај, тако се и ја надам да ћете ме извући из затвора."

(Одломак из приповетке
"Казабланка")
превео Милош Тасић

"СТРШЕЛОВИ" ВИЦЕВИ

-За који тим навијате? - пита берберин свог муштерију.

-За онај за који и ви.

-Па ваљда знате за који клуб навијате?

-Знам, али бријач је у вашој руци.

Двојица руских нових богаташа улазе у ауто-салон да купе "мерцедес".

-За мене дајте овај, онај и онај тамо...

Дошли су на касу да плате. Један вади свежањ долара, али га други зауставља:

-Причекај Вања. Ти ћеш платити такси...

-Чико, кад си био војник, да ли те је било страх ноћу на стражи?

-Да, мој мали, али само док не заспим.

Грофица улази у кухињу и у кухињском плакару наилази на непознатог мушкарца.

-Мерлин, шта ово значи?

-Не знам, грофице, Можда је остао од претходне куварице.

ВЕЋ ЈЕ НА КИОСЦИМА!

САВЕТ

Мала моја, мој невене, чувај зоне ерогене!

НЕОДОЉИВА

Ој, ђевојко, моја беби, што и мени дала не би?
- Дала би ти, више пута, ал нећу за три минута!

КАД СИ

Кад си, мала, дала управнику, дај и мени физичком раднику. Где управник својом руком глади, ту још има доста да се ради!

ПРЕДСТАВЉАЊЕ

Ја сам цура Стевина, нула посто невина!

ИЗВОЂЕЊЕ

Ја сам цура кевина, сто посто сам невина, па изводим сад из такта снаге НАТО пакта!

ЕКОЛОШКИ

Сједи мала на буковом пању, кука мајци - у другом је стању!

ПРЕПОРУКА

Цорџ, Росо, узми га, па врати, поново ти море затребати!

ПРОМАШАЈ

Шта ми вреди носит ону справу, кад сви редом шеве ме у главу!

МУКА

Пази, дико, не даље од струка, јер ми после месецима мука!

УПОЗОРЕЊЕ

Немој, драги, не тражи белаја, прехладићеш на хладноћи јаја!

ЗАМЕНА

Прође лето, а с њим и комарци, сад бек боду у селу мушкарци!

СТИД

Мала моја, како се не стидиш, ја је жељан, а ти на њој седиш!?

КАД БИ МОЈА БИЛА

Гаравушо, кад би моја била, моја би се мајка обесила!

ТРЕЋИ ПУТ

Кад сам с диком брала кукурузе, невиност ми по трећи пут узе!

КОНСТРУКЦИЈА

Мала моја, би ли мало легла, да те моја конструкција пегла?!

EKSKLUZIVNO

THE HISTORY OF SERBIAN CULTURE

Mrlješ

Publishing & Distribution

Phone: +381 11 3343 484
3282 387

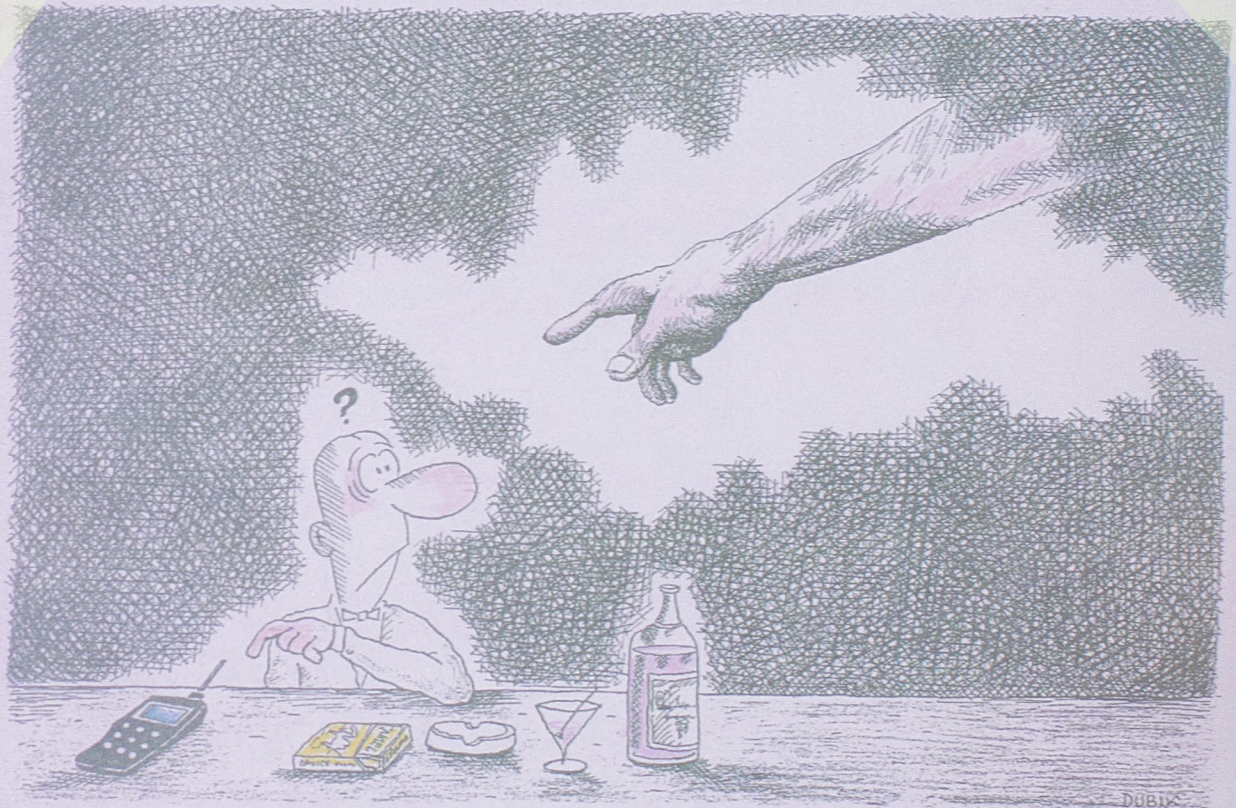
Fax: +381 11 3240 017

E-mail: mrljes@EUnet.yu
www.mrljes.com

Beograd, Kneza Miloša 9/I

"Prvo beše reč i bi dostupna svuda."

DUBIX

Dubovsky Alexandar, Ukra na

Telekom Srbija - donator I međunarodne zložbe kar kature "Zlatni osmeh", Beograd 2000.

Radio signalom GSM mreže Mobilne Telefonije Srbije, do sada su pokrivena sva veća naselja u Srbiji. Naše bazne stanice su najnovije generacije, većeg kapaciteta saobraćaja, i ono što je pokriveno, zaista je pokriveno.

 Telekom Srbija

Mobilna
Telefonija
Srbije

Beograd, Makedonska 2. Bulevar Umetnosti 16, Višnjićeva 10; Niš, Tržni centar Kalča. ok. B / I 43; Novi Sad, Vase Stajića 22b ok. 2P1; Subotica, 'Telekom' Prvomajska 2-4. Kragujevac, Cara Lazara 10; Kraljevo, Cara Lazara 38, Tržni centar Skala; Užice, Trg Svetog Save